

DHKC GERİLLA

SAYI: 1 / ARALIK 2015

Kurtuluşa Kadar Savaş!

DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı Yayın Organıdır

**TÜRK KÜRT ARAP LAZ
ÇERKES...**

**TÜM HALKLARIN
KURTULUŞU**

DEVİRİMDEDİR!

CEPHE BAYRAĞI

ALTINDA BİRLEŞELİM

SAVAŞALIM!

Başlarken;

Olur mu, yapabilir miyiz derken köşeleri oluşturmuş, yazıları yazmış kendimizi bilgisayarın başında mizampaj yaparken bulduk.

Kolay değil tabi. Kır koşullarında dergi çıkarmanın bir yığın zorluğu var. Kışa girerken henüz sığınağımız bile hazır değilken yazı yazmak zorluyor bizi. Ancak yıllar sonra yeniden Dersim dağlarında olmanın heyecan ve coşkusunun önünde ne durabilir ki? Duramadı da hiç bir güç!

Başladığımız bu işte de sonuç aldık. "Dünyayı Bir Kez de Türkiye'den Sarsacağız!" büyük iddiamızın pratikteki ifadesidir bu. DHKC gerillalarının kırdaki İLK defa çıkardığı bir dergi olma özelliği taşıyor bu dergi. Karşılaşılabileceğimizi bildiğimiz onlarca engele rağmen ısrarlı olmaya kilitlendik. Ve elbette bu ısrarın özü devrimi hedeflememizden başka bir şey değildir.

Karınca sabrı ve ısrarıyla çıkardığımız bu dergide özel olarak bir sayfa sınırlımız olmadı. Bundan sonra da olmayacak. Savaşın önümüze çıkardığı tüm durumlara göre biraz az, biraz fazla sayfa ile dergimizi çıkartmaya çalışacağız. Dağıtımı ve okunması internet aracılığıyla da olacağından dergimizi okuyan her okurumuzun sorumluluğu bir kez daha artacaktır. Faşizme karşı öfkesi olan, savaşı büyütmek isteyen, adalet ve hesap sorma duygusu hisseden herkesin bu dergiyi yayma ve herkese okutma çabası olmalıdır. Mücadelemizde herkese başarılar!

Sevgi ve saygılarımızla...

DHKC Gerilla

- ★ Başyazı *DHKC Gerillaları Dersim Dağlarında!* -3-
- ★ Kürdistan'da Kurtuluşa Kadar Savaş *Kürt Halkının Kurtuluşu Devrimdedir!* -7-
- ★ Gerillanın Patikası *Ferman Padişahın Dağlar Bizimdir!* -9-
- ★ Adaleti Dağlara Taşıyoruz -11-
- ★ Bilgi İnsanı Yenilmez Kılar *Gerilla Savaşı Nedir? Gerilla Kimdir?* -13-
- ★ Dayı ve Gerilla -16-
- ★ Düşmanı Tanı Yenilmez Ol! *Vatan Hainlerini ... Affetme!* -17-
- ★ Gerillanın Kitaplığından *Savaş Anıları* Che -20-
- ★ Bu Tarih Bizim! *38 Şehitleri Sorulacak Hesabımızdır!* -21-
- ★ Tarihimizden *Dersim Çaytaşı Direnişi* -24-
- ★ Dersim Kır Tarihimizde İlkler -26-
- ★ Gerillanın Yüreğinden *Şiir* -27-
- ★ Gerillanın Bir Günü *Onların Yoldaşlarıyız* -28-
- ★ Şehitler Diyor ki! *Kemal Askeri* -31-
- ★ Gerillanın Sırt Çantası *Gerilla Ateşi Nasıl Yakılır?* -32-
- ★ Matara *Ters Köşe Helikopter* -34-
- ★ Karademlik *İki Gerillayla Röportaj* -36-
- ★ Gerillaya Dair *Şiir* -39-
- ★ Gerillanın Afişi -40-
- ★ Düşmanı Vurmak için *Öğren Öğret! Molotov* -41-

DHKC GERİLLALARI DERSİM DAĞLARINDA!

SAVAŞACAK VE KAZANACAĞIZ!

YİNE DAĞLARDAYIZ! YİNE DERSİM'DEYİZ!

SAVAŞIMIZI HER ALANDA BÜYÜTEREK SÜRDÜRÜYORUZ!

Düşman Neredeyse Biz Oradayız!

Düşmanı bu topraklardan söküp atacağız. Defedeceğimiz tüm halk düşmanlarını.

Kimdir düşman?

Düşman emperyalistlerdir. Amerikan emperyalizmi baş düşmanımızdır. Ülkemizi soyan, sömüren, ulusal baskının, zulmün, tüm katliamların baş sorumlusu ABD'dir. Bu topraklarda Amerikan emperyalizmini yaşatmayacağız.

Bağımsızlığımızı kazanacağız. Yaklaşık yüz yıl önce, İngiliz'i, Fransız'ı, İtalya'nı... Tüm emperyalistleri bu topraklardan nasıl söküp attıysak; o günlerde Kürdü, Türkü, Alevisi, Sünnisi tüm halk bir olup, yedi düvele karşı nasıl bağımsızlığımızı kazandıysak, o muzaffer halkın torunları olarak biz de bugün düşmanı yeneceğiz.

Düşmanlarımız, Amerika'nın uşaklığını yapan, vatani parsel parsel satan, bize gün yüzü göstermeyen tüm vatan hainleridir. Bugün vatan hainliğini canla başla sürdüren AKP'dir. AKP, Amerikan uşağı olarak halka terör uyguluyor, zulmünü her geçen gün büyütüyor, soframızdaki lokmamızı

çalıyor. AKP ve tüm vatan hainleri halka hesap verecek, yaptıkları zulüm yanlarına kalmayacak! Tüm halk düşmanlarına karşı savaşacak ve bu aşağılık düzeni yıkacağız.

İşte dağlardayız yine!

Tüm dağlar bizimdir!

Toroslardan Ege'ye...
Trakya'dan İç Anadolu'ya...
Karadeniz'den Kürdistan'a...
Tüm dağlar savaş alanımızdır.

Halk Neredeyse Biz

Oradayız! Türk, Kürt, Pomak, Boşnak, Rum, Laz, Çerkes, Çingene, Gürcü, Arap, Ermeni; tüm ulus ve milliyetlerden... Alevi, Sünni, Hristiyan; tüm inançlardan... Kadın, erkek, genç, yaşlı, çocuk... Tüm insanlarımızla; biz Anadolu halkıyız. Halk

olarak, vahşice sömürülen biziz. Alın terimiz, emeğimiz çalınıyor, tüm haklarımız gasp ediliyor ve üstüne aşağılanıyor, sefaletle mahkûm ediyoruz. İnançlarımız yasaklanıyor, baskı altına alınıyor. Bu yağma ve zulme izin vermeyeceğiz.

Kürt Halkının Kurtuluşu DHKC

Saflarında Savaşta, Devrimdedir!

Kürt halkı olarak, ulusal kimliğimiz yok sayılıyor, inkar ediliyor, beşikteki

*İşte dağlardayız
yine!*

Tüm dağlar

bizimdir.

Toroslardan

Ege'ye...

Trakya'dan İç

Anadolu'ya...

Karadeniz'den

Kürdistan'a...

Tüm dağlar

savaş

alanımızdır.

bebelerimizden, 70-80 yaşındaki
ninelerimize kadar katlediliyoruz.

Dilimiz yasak, kültürümüz yasak,
kimliğimiz yasak... Bize "Dilini, kimliğini,
inancını, toprağını, kendini inkar et, biat
et-boyun ey" diyorlar. Bize "teslim ol!"
diyorlar. "Teslim olmazsan katlederim,
vahşet uygulam, köylerini,
mahallelerini,
ilçelerini, şehirlerini
yakarım, yıkarım; seni
sürgün eder, yuvanı
parçalarım" diyorlar.
Ve dediklerini de
yapıyorlar. Kürt halkı
olarak bize dayatılan
bu teslimiyeti,
dayatılan bu inkarı ve
biatı kabul
etmeyeceğiz! Kürt

halkı olarak
savaşacağız.
Bağımsızlık için,
Kurtuluş için; Ulusal
onurumuz, Ulusal
kimliğimiz, dilimiz,
kültürümüz,
geleceğimiz için
savaşacağız. Kürt halkı
olarak, ekmek için,
adalet için, kefensiz
ve mezarsız yatan

binlerce insanımız için, Osmanlı'dan bu
yana kıymıdan geçirilen on binlercemiz
için, hesap sormak için savaşacağız.

Kürt halkı olarak kurtuluşumuzun,
Türk, Rum, Laz, Ermeni, Gürcü, Arap...
Tüm halkların kurtuluşu ile ORTAK
olduğunu; düşmanlarımızın ABD'si ile
AKP'si MHP'si, TSK'sı polisi, MİT'i ile
Sabancı'sı, Koç'u ile ORTAK olduğunu,

ORTAK DÜŞMANA sahip olduğumuzu
biliyoruz.

Kürt halkı olarak, bize "barış" diye
anlatılanın bir masal, koca bir yalan
olduğunu defalarca yaşadık ve gördük.
Barış sadece ve sadece bu topraklardan
zulmün ve sömürünün uygulayıcılarını
kovduğumuzda gerçekleşir. Bu sömürü

ve zulüm düzenini
yıkığımızda,
Anadolu
topraklarında
bağımsızlığımızı
kazanıp, halk için
demokrasiyi inşa
ettiğimizde barış
sağlanmış olur.
Katillerle, halk
düşmanlarıyla,
sömürücülerle
barışılmaz.

**Kazanacağız!
Bunun teminatı,
DHKC'dir.**

Biz halkız... Biz
Anadolu'yuz! Biz,
örgütlenirsek,
birleşirsek, biz
silahlanır ve
savaşsak işte o
zaman kazanırız.

DHKP-C 45 yıllık tarihiyle,
emperyalizme ve faşizme karşı savaşını
kararlılıkla sürdürüyor.

Mahir Çayan, Ulaş Bardakçı, Hüseyin
Cevahir... Bu tarihin yaratıcıları,
önderleridir. Dursun Karataş, Niyazi
Aydın, Sinan Kukul, Sabahat Karataş bu
savaşın önderleri ve yaratıcılarıdır. İşte
biz, önderlerimizin, yüzlerce kahraman

*Kürt halkı olarak
kurtuluşumuzun, Türk,
Rum, Laz, Ermeni,
Gürcü, Arap... Tüm
halkların kurtuluşu ile
ORTAK olduğunu;
düşmanlarımızın
ABD'si ile AKP'si
MHP'si, TSK'sı polisi,
MİT'i ile Sabancı'sı,
Koç'u ile ORTAK
olduğunu, ORTAK
DÜŞMANA sahip
olduğumuzu biliyoruz.*

şehidimizin yolunda yürüyor, Anadolu
ihtilalini büyütüyoruz.

Anadolu ihtilalini devrime
taşıyacağız. Bu uğurda yüzlerce kez
öldük, öldürdük, kuşatıldık, imha
edilmek istendik. Kuşatanları yendik.
Karanlıkları yırttık. Durmadık. Yürüdük.
Vazgeçmedik.

İşte savaşı yeni Cephelerde
büyütüyoruz.

İşte dağlardayız.
Dersim'deyiz yine.

Kraser'da, Pertek-
Çalaxane'de,
Ulukale'de...

Emirgan'da,
Çaytaşı'nda,
Bargini'de,
Karadere'de,
Kinzir'de... Onlarca
kez düştük toprağa.
Şehitler verdik.
Dersim şehitleri ki,
hala Dersim'in her
karış toprağını
adımlıyorlar. İşte
bugün o
kahramanların
yoldaşları olan bizler,
inancımızla, düşmana
kinimizle,
silahlarımızla
şehitlerimizin yolunda
ilerliyor, Dersim
dağlarını adımlıyoruz.

Dersim
dağlarındayız!

**Dostlarımız ve Halkımız Sevinsin,
Düşmanlarımız İse Tir Tir Titresin.**
Düşmanlarımıza aman yok.
Düşmanlarımızın kabusu olacak, hak

ettikleri cezayı verecek, halkın adaletini
uygulayacağız. Halkın katilleri,
işkenceciler, emperyalizmin uşakları,
halkı soyan ve sömürenler, işbirlikçiler,
ihbarcılar, tüm namussuzlar... Hepsi
halkın adaletine hesap verecekler.

Adaleti DHKC Gerillaları Uygulayacak!
Halk düşmanları bizim olduğumuz
yerlerde asla rahat edemeyecek. Söküp

atacağız tümünü.
Katiller,
işkenceciler,
ABD'nin ve
AKP'nin köpekleri
bekleyin bizi!
Kendinizi güvende
hissettiğiniz
yerlerde, en
korunaklı
karargahlarınızda,
bulunduğunuz her
yerde sizi bulacak
ve
cezalandıracaktır.
Yaptığınız zulmün
hesabını misliyle
vereceksiniz. Size
acımamız asla
olmayacak.
Bekleyin bizi.
Günün her saati;
gece demeden,
gündüz demeden
dikileceğiz
karşınıza. Merak
etmeyin fazla
bekletmeyeceğiz

sizi. Halkın adaleti, DHKC gerillaları
bulacak ve affetmeyecek sizi.

Zulmü yıkacağız. Savaşı büyütecek,
hesap soracağız.

**Gençlerimiz! Haydi
savaşa! Cephe
saflarında yerinizi alın!**

**Çocuklarımız! Acılar,
yoksulluk ve zulüm
içinde erken büyüyen
çocuklarımız! Haydi,
Cephe'ye, hesap
sormaya!**

**Analar! Babalar!
Dedeler, Nineler! Ekmek
için, adalet için,
onurumuz için, hesap
için Cephe saflarında,
kavgayı, savaşı
büyütün!**

**Özgür Vatan İçin!
Bağımsızlık İçin!
Geleceğimiz İçin!
Ulusal Onurumuz İçin!
Şehitlerimiz İçin!
Hesap İçin! Adalet İçin!
DHKC GERİLLALARINA
KATIL!**

Yoksulluğumuzun, acılarımızın, tüm ölümlerimizin sorumlusu bu düzendir. Yoksulluk, ecelesiz ölümlerimiz kader değıldir.

Katledilen yoldaşlarımızın ve halkın çocuklarının hesabını; Kürt halkına yapılan zulmün hesabını bir bir soracağız. Günay'a sıkılan 15 kurşunun, Kürdistan'da katledilen tüm insanların hesabını, kontrgerillanın toplu katliamlarının hesabını bir bir soracağız. Halk adaletsiz değıl. Halk çaresiz ve umutsuz değıl.

DHKC Gerillaları, zulüm son bulsun diye savaşıyor.

DHKC Gerillaları, sömürü son bulsun diye savaşıyor.

DHKC Gerillaları, ulusal baskı son bulsun diye savaşıyor.

DHKC Gerillaları, vatanımız özgürleşsin diye savaşıyor.

DHKC Gerillaları, adalet için savaşıyor.

DHKC Gerillaları, emperyalizme, oligarşiye ve faşizme karşı; Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm için savaşıyor!

DHKC halkın kurtuluşudur!

DHKC halkın adaletidir. Halkın onurudur!

DHKC halkların kardeşliğı, birliğı, yenilmezliğı ve zaferidir!

DHKC GERİLLALARI OLARAK TÜM HALKIMIZI CEPHE BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞMEYE VE SAVAŞMAYA ÇAĞIRIYORUZ!

Özgür Vatan İçin!

Bağımsızlık İçin!

Geleceğimiz İçin!

Ulusal Onurumuz İçin!

Şehitlerimiz İçin!

Hesap İçin! Adalet İçin!

DHKC GERİLLALARINA KATIL!

Gençlerimiz! Haydi savaşa! Cephe saflarında yerinizi alın!

Çocuklarımız! Acılar, yoksulluk ve zulüm içinde erken büyüyen çocuklarımız! Haydi, Cephe'ye, hesap sormaya!

Analar! Babalar! Dedeler, Nineler! Ekmek için, adalet için, onurumuz için, hesap için Cephe saflarında, kavgayı, savaşı büyütün!

**SAVAŞACAK VE KAZANACAĞIZ!
MAHİR HÜSEYİN ULAŞ KURTULUŞA
KADAR SAVAŞ!**

**YA ÖZGÜR VATAN YA ÖLÜM!
YAŞASIN GERİLLA SAVAŞIMIZ!
YAŞASIN ÖNDERİMİZ DURSUN
KARATAŞ!**

**YAŞASIN DEVRİMCİ HALK
KURTULUŞ CEPHESİ!**

**DHKC Dersim İbrahim Erdoğan
Kır Gerilla Birliğı Komutanlığı**

10 Eylül 2015

6
Aralık
2015
Sayı: 1

KÜRDİSTAN'DA KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

KÜRT HALKININ KURTULUŞU DEVRİMDEDİR!

**KÜRT HALKININ KURTULUŞU TÜM ANADOLU HALKLARIYLA
BİRLİKTE DHKC SAFLARINDA EMPERYALİST ABD'YE
VE UŞAĞI OLİGARŞİYE KARŞI SAVAŞTADIR!**

Faşist AKP var gücüyle Kürdistan'da katliamlar yapıyor. AKP kontrgerilla saldırılarıyla toplu katliamlarını sistemli olarak sürdürdü. Kürdistan'da ilçelerimiz, mahallelerimiz ablukaya alınıyor, bombalanıyor, kıyım yaşanıyor. Çocuklarımız, gençlerimiz, yaşlılarımız katlediliyor, cenazelerimizi bile toprağa veremiyoruz.

Katil AKP kana doymuyor ve doymayacak. Kürt halkı olarak yapmamız gereken faşizme ve onu destekleyen ABD'ye karşı savaştır. Kurtuluşumuz devrimdedir. Yaşadığımız bu zulümlerden, kıyımlardan kurtulmanın başka yolu yoktur. Bakalım tarihe... Tarih de bize bunu öğretiyor. Anadolu toprakları nice saltanatlar ve o saltanatların yarattığı zulümler, kıyımlar gördü. Çeşitli ulustan, milliyetten ve inançtan halklar bu zulüm ve baskıdan nasibini aldılar. Selçuklu'dan Osmanlı'ya, Osmanlı'dan Cumhuriyet'e kadar Anadolu halkları sömürü ve zulmün katmerlisini yaşadı-yaşıyor. Osmanlı vergi dedi, tımar dedi. Baskı ve

zulümse isyanları yarattı. Bedreddin ve yoldaşları ortak bir yaşam için ayaklandı. Kanla bastırıldılar. Celaliler ayaklandı. Kanla bastırıldılar. Revenduz'da Bedirhan Beyi öncülüğünde Kürtler ayaklandı. Kanla bastırıldılar. Seyit Rıza öncülüğünde Dersim halkı ayaklandı. Bu kez Türkiye Cumhuriyeti kanla bastırdı. Kanlı tarih sayfaları böyle doldu taşı. Maraş oldu, Çorum oldu, Sivas oldu. Sonra Gazi katliamını, hapishanedeki katliamlar, 19 Aralıklar ve Roboski takip etti... Ve bitmedi, katliamlar artarak devam ediyor.

Zulmün iktidarları kana ve sömürüye duymuyor. Roboski 'de 34 Kürt köylüsünü katleden aynı zamanda Manisa-Soma'da 301 madenciye de katlediıyor.

Kürt halkı tarihsel koşullar içinde yaşadığı acıların sorumlusunu iyi bilir. Halepçeleri yaratan da, Roboski'leri yaratan da aynı anlayıştır. Irak işgali, Afganistan, Libya ve Suriye derken milyonlarca insan katledildi ve

7
Aralık
2015
Sayı: 1

milyonlarcası da yerinden-yurdundan kopup göç yollarında mültecilikle kah denizlerde boğuldu-boğuluyor, kah bazı ülkelerin sınırlarında yaşam mücadelesi veriyor.

Sözde barış süreci dedikleri ama asıl olarak Kürt halkının gelişen mücadelesini tasfiye etmek için programlanan, arkasında ABD emperyalizminin olduğu bir süreç yaşandı. Bu dönemde Kürt Milliyetçi

Hareket, faşist devletten, AKP'den çok şey bekledi. Bu beklenti Kürt halkının içinde de yer buldu. Oysa çözüm süreci dedikleri zamanda da Kürt halkı üzerinde baskı ve zulümler hiç durmadı... "Barış masaları", görüşmeler asıl olarak verilen silahlı mücadeleyi tasfiye etmek içindi. Onun için katil devlet yöneticileri, silahların bırakılmasını ilk şart olarak koşuyorlardı.

Peki, ne oldu bu süreçte? Kürt halkı üzerindeki baskı ve zulüm bitti mi? Hakları, kimliği mi tanındı? Hayır! Suruç'ta 34, Ankara'da 100'den fazla insan katledildi. Onlarca insan da Diyarbakır'da katledildi. Kürdistan'da iller, ilçeler boşaltıldı. Binlerce insan gözaltına alındı. Bir anda çözüm süreci bitti denilip oligarşi faşist yüzünü gösterdi. Sokak ortalarında, evlerde insanlar katlediliyor. Gerillaya yönelik operasyonlar büyüyor. Cizre'de olduğu

gibi gerilla cenazeleri polis araçlarıyla sürükleniyor.

Bu devleti iyi bilir Kürt halkı. 1990'larda Kürdistan'da her türlü alçaklığı yapan, kulak kesen, gerilla cenazelerine işkence yapan bu

devlettir. Bu devlet Kürt halkına ve ülkemizdeki diğer halklara ve inançlara karşı sömürü ve katliamlarına farklı şekillerde olsa da yapıyor...

Dünya genelinde

kendine sosyalistim diyen, devrimciyim diyen örgütler, silahlı mücadeleyi terk etmiştir. Bizler yani DHKP-C gerillaları olarak, halkların kurtuluşunun devrimde olduğunu ve oligarşik devleti yıkmadan, emperyalizmi ülkemizden kovmadan hiçbir halkın kurtulamayacağını söylüyoruz. Sorunların kaynağı ortak... Çözümü de ortaktır. Kürt, Türk, Arap, Çerkes, Gürcü, Laz... Tüm milliyet ve ulustan halklar birleşmeli ve ortak kurtuluş için savaşmalıyız.

Devrimci halk iktidarı için savaşmalıyız. Uluslara haklarını kazandıracak, özgürlük getirecek tek yol devrimdir. DHKC gerillaları olarak sesleniyoruz. Faşist devlette çözüm yok. Emperyalizmden, Amerika'dan dost olmaz. Kanımızı içenlerden, katliamlar yapanlardan hesap sormak için DHKP-C saflarında silahlı savaşı büyütmek için birleşelim, savaşalım, kazanalım!

Katil AKP kana doymuyor ve doymayacak. Kürt halkı olarak yapmamız gereken faşizme ve onu destekleyen ABD'ye karşı savaşmaktır. Kurtuluşumuz devrimdedir.

Gerillanın Patikası

FERMAN PADİŞAHIN DAĞLAR BİZİMDİR!

Vietnam Amerikan emperyalizmi için "kötü örnek" olmuştı. Biz, bugüne değin görmediği korkunç kabusu olacağız yankilerin. Bu yüzden "yeniden dağlara" dedik aynı Bolivya devrimcilerinin dediği gibi...

Yeniden dağlardayız. Tüm haksızlıkların, zulümlerin öcünü almak için yine dağlardayız. Bir yerde baskı ve zulüm varsa elbette bu zulme karşı direnenler, savaşırlar da olacaktır. Bu söylediğimiz tarihsel bir gerçek ve bilimsel bir doğrudur. Ve Spartaküsten bugüne hep böyle yazılmıştır tarih!

Tarih yazacağız ülkemizin dağlarında. Destanlar yaratacağız. Böyle bir iddiamız var. Böylesi bir iddia büyük bir halk ve vatan sevgisi, düşmana karşı yine büyük bir kin ve öfkeye sahip olmakla gerçek olabilir.

Bu iddiamızı gerçek kılacağız. Bunun için çok somut binlerce sebebimiz var. Herşeyden önce biz halkımızı, vatanımızı seviyoruz, ülkemizin emperyalistler tarafından sömürülmesine, halkımızın bu sömürü çarkı içinde her geçen gün daha çok yoksullaşmasına, ezilmesine seyirci kalamayız.

Kabul etmeyeceğiz! Emperyalistlerin ve işbirlikçisi faşist AKP iktidarının zevk-i sefası için ülkemizin bereketli topraklarında aç açıkta, köle gibi yaşamayı kabul etmeyeceğiz, zenginlerin kedilerini, köpeklerini doyurması, süsleri, parfümleri için her yıl dünya nüfusunun yüzde 10'u açlıktan

ölürken, ülkemizde 10 milyon insan açlık sınırının altında yaşamını sürdürmeye çalışırken, bu adaletsizliğe boyun eğmeyeceğiz!

Amerika dünya nüfüsünü yüzde 6'sını oluşturuyor ama tüm dünyada üretilenlerin yüzde 50'sini tüketiyor. İşte bu yüzden bebeklerimizin ölüm raporuna "açlıktan öldü" diye yazılıyor. Dünyanın neresinde olursa olsun açlıktan ölen her bir çocuğumuzun ahı için savaşmak boynumuzun borcu. Çocuklarımıza okunmamış ninnilerin hasreti ve son nefeste çektikleri acı hıçkırığın öfkesi kadar acımasız olacağız düşmana. Ve bir o kadar tereddütsüz olacağız dokunurken silahımızın tetiğine, çekerken bombamızın pimini. İpimiz sağlam olacak gırtlaklarını sıkarkan. Çektiğimizde yüreğimizin pimini, taşımız bir roketi andırırçasına boşalacak avuçlarımızdan, her bir it soyunun kafasını dağıtacak. İte it ölümü!

Düşmanımız belli. Başta Amerika ve işbirlikçisi faşist AKP. Onların tüm kadroları, Amerikan donu, Amerikan

***Zulme, sömürüye ve soyguna
karşı savaşalım. Kazanmak
için DHKC saflarında
birleşelim.***

postal ve Amerikan silahları ile donanmış ORDU; karakolları, kalekollarıyla ve tankları ve savaş uçaklarıyla halkı Dersim'de, Roboski'de, Cizre'de, Suruç'ta, Silopi'de katleden bu ordunun her bir subayı, paralı askeri, JİTEM'i, Berkin'in beynini asfalta akıtan üniformalı, üniformasız tüm polisler köylerimizi yakan, insanlarımızı kaçıran işkence yapan, katleden kontrgerilla, MİT bu faşist düzenin her bir temsilcisi Vali, Kaymakam, bürokrat, savcı, hakim, ülkemizi Amerika'nın sömürgeci haline getiren, yasaların çıkması için mecliste kalkan her bir el, milletvekilleri, her bir ajan, muhbir, şehitlerimiz ve katledilen tüm halkımız adına binlerce kez ölümü hak etmişlerdir!

Sorulacak hesabımız çok. Bu hesabı mahşere bırakacak vaktimiz hiç yok. Bu yüzden yine dağlardayız. Tarih, sınıflar savaşının tarihidir. Yani bu, halk düşmanları ile emeği onuru için ezim ezim yaşamaya mecbur bırakılan halk arasındaki savaştır. Nazım'ın şiirindeki gibi, yalın ve sadedir savaş: "Ve düşmanlar ki kanıma susamışlar, kanlarına susamışım." netliği ile sürmektedir. Kanlarına susamışız düşmanlarımızın!

Her şeyi unutabiliriz belki. Ama en sevdiklerimizi, onların yokluğunu kim unutturabilir? Şehitlerimizin acısını hangi güç unutturabilir bize? 19 Aralık'ta, canını halkı ve vatani için feda eden 28 şehidimizi unutmadık, 6 kadın yoldaşımızın diri diri yakılışını feryadı, hala kulaklarımızda çınlıyor. Unutmayız. Engin'in işkenceyle katledilişi unutulur mu? Katledilen her bir çocuğumuzun acısını ne unutturabilir ki! Uğur'u,

Ceylan'ı, cansız bedeni günlerce buzdolabında tutulan Cemile bebeği unutursak ne kalır geriye asaletimizden? Değil mi ki asalet tarihsel bir adalet duygusudur. Baba İshaklardan, Bedreddinlerden, Pir Sultanlardan bugüne zulme karşı her vakit kılıcı kınından çeken soyun kendisidir.

"Dağlar onurlu geleceğimiz için garantimizdir." Dağlar, Haziran ayaklanmasında katledilen şehitlerimizin geleceğe dair hayallerini gerçekleştireceğimiz patikalarla doludur. Biri olmazsa diğer bir patikayla zafer mutlaka bizim olacak. Şafak, Bahtiyar, Elif, Günay ve Dilek'e sözümüz var. Emperyalizmi ülkemizden defedecek, faşizmi yeneceğiz. Kendi topraklarımız üzerinde, kendi göğümüzün altında bağımsız, demokratik ve sosyalist bir ülkeyi kuracağız.

Amerika bu kararlılığımızı biliyor. Bundan korkuyor. Bu nedenle yayınladığı fermanla yoldaşlarımızın başına para ödülü koyuyor. "Tekrar Marksist-Leninist bir örgütün yeryüzünde güç olmasını asla izin vermeyeceğiz." diyor katil ABD. Cepheyi yok etmekten bahsediyor. Sürsün diye sömürü çarkları kanımıza susamışlar, bitsin diye bu sömürü bu açlık bu baskı ve zulüm gülebilsin diye çocuklarımız biz de kanlarına susamışız halk düşmanlarının. Ve sonuç olarak diyoruz ki; Ferman padişahın dağlar bizimidir! Halkımız, Gençler gelin Cephe saflarına bir bir yırtıp atalım hakkımıza verilen esaret fermanlarını...

ADALETİ DAĞLARA TAŞIYORUZ!

Dersim'in başı dik ve asi dağlarını saran patikaları ve o patikalarını bir uçtan bir uca adımlayan Halk Kurtuluş Savaşçıları vardır.

O patikalardır bizi doruklara getiren... O patikalardır bizi yeniden ve yine dağlara çıkaran... O patikalardır umudu, adaleti, gelecek güzel günleri yaratacak olanları; alnında yıldızlı bereleriyle bu asi ve başı dik dağlara getiren. Ve o patikalardır bizi adaleti sağlamaya, hesap sormaya götürecek olan...

Adalet..!

Adaletsizliğin kol gezdiği ülkemizde ve dünyada adaleti sağlamak ve adaletli bir düzen olan sosyalizmi kurmak için çıktık dağlara. Savaşımız bunun içindir... Adaletsizliği hayatımızın her anında yaşıyoruz.

Hastane kapılarında, çalıştığımız iş yerinde... Okulda, barınmada, adliye kapılarında... İşsizken, geçim derdine düşmüş ay sonunu düşünürken... Yani, her anımız adaletsizliklerle dolu...

Bir avuç asalak, zenginliklerine zenginlik katarken, bizim payımıza açlık, yoksulluk düşüyor. Biz hastane kapılarında, hatta hastanenin o kapısına bile yetişmeden ölürken, onlar için anında helikopterler kalkar ve özel lüks hastanelerde, onunda yetmediği yerde Amerikalarda tedavi olurlar...

Bizi üç kuruşu köle gibi çalıştırılıp, her gün "iş kazaları" diyerek katlederlerken; bizim emeğimizi üzerinden sefa içinde yaşıyorlar.

Bizim tek göz gecekonduya göz dikilip, kapımıza kepçelerle dayanılırken, onlar lüks villalarında,

rezidanslarında, yalılarında sefa içinde yaşıyorlar.

Bu ülkede insanlarımız sokak ortasında katledilir, çocuklarımız ekmek almaya giderken polis tarafından vurularak beyinleri sokaklara atılır ama katiller, katliamcılar, emri verenler aklanır, korunur, kollanır...

Yaşadığımız zulüm bir avuç asalağın düzeni sürsün diyorlar... Çektiğimiz tüm acıların sorumlusu, sebebi onlardır... Nerede akan bir kan, gözyaşı varsa suçlusu onlardır... Tüm adaletsizliklerin nedeni onlardır...

Bu adaletsizlik hep böyle sürecektir midir? Elbette ki, hayır!

DHKP-C bu adaletsiz düzeni ortadan kaldırmak, eşit, adaletli ve özgür bir dünyayı kurmak için savaşıyor...

DHKP-C bu adaletsiz düzeni ortadan kaldırmının tek yolunun silahlı mücadeleden geçtiğini söylüyor. Bunun için elde silah savaşıyor, hesap soruyor.

Çünkü faşizmle yönetilen, her gün onlarca insanın katledildiği bir ülkede silahlı mücadeleden başka yol, başka bir kurtuluş yoktur.

O yüzden DHKP-C olarak diyoruz ki; "Kurtuluşun tek yolu silahlı mücadeledir. Silahlı mücadeleyi reddedenler, "barış" diyerek hala düzen içinde çözüm arayışı içinde olanlar, faşizm gerçeğini reddediyorlar demektir. Faşizmin olduğu bir ülkede düzen içinde çözüm aramak kendini ve halkı kandırmaktan başka bir şey değildir...

Bugün adaleti dağlara taşıyoruz... Hesap sormak, savaşmak, savaşı büyütmek için dağlardayız...

Hastane kapılarında ölmemek için,
tek göz gecekonduumuzun başımıza
yıkılmaması için dağlardayız...
Soma'da katledilen 301 madencinin
hesabını sormak için, iş kazaları
denilerek insanlarımız katledilmesin
diye dağlardayız...

Çocuklarımızın beyinleri sokaklara
akıtılmasın diye, Berkin'in, Abdullah
Cömert'in, Ali İsmail Korkmaz'ın,
Medeni Yıldırım'ın,
Ethem Sarısülük'ün,
Ahmet Atakan'ın,
Mehmet Ayvalıtaş'ın
ve Hasan Ferit Gedik'in
hesabını sormak için
dağlardayız...

Kürdistan'da her gün
katledilen, yakılan,
yıkılan, göç ettirilen,
üzerlerine kimyasal
bombalar atılan Kürt
halkının hesabını
sormak için
dağlardayız...

"Size asla teslim
olmayacağım!" diyen
ve 15 kurşunla katledilen Günay'ımızın,
Dilek Doğan'ın, Elif Sultan'ın, Şafak'ın,
Bahtiyar'ın hesabını sormak için
dağlardayız...

Diri diri yakılan, katledilen
yoldaşlarımızın ve elbette ki tüm
şehitlerimizin hesabını sormak için
dağlardayız...

Halkımıza çektirilen tüm acıların,
akan her damla kanın hesabını sormak
için dağlardayız...

Doğamızı, deremizi, ormanlarımızı
katledenlerden hesap sormak için
dağlardayız...

Bu kokuşmuş düzenin sahipleri olan
bir avuç asalaktan, bu kokuşmuş düzeni
koruyan ve bugünkü temsilcisi olan
Tayyip Erdoğanlardan, AKP
kadrolarından, bürokratlarından, tüm
köpeklerinden... Her gün operasyon
talimatı veren, "şunu ele geçirdik, bunu
bulduk..." diye açıklamalarda bulunan,
üzerimize bombalar yağmasının
talimatını veren valisinden,

kaymakamından, Mitinden,
polisinden, askerinden... hesap
sormak için dağlardayız...

Halk düşmanları, işkenceciler,
katiller, muhbirler, işbirlikçiler,
korucular; ABD'nin, AKP'nin tüm
köpekleri halkın adaletinden
kaçamayacaksınız! Sizi girdiğiniz
tüm deliklerde bulacak ve
beyinlerinizi dağıtacağız!

Halka zulmeden ve
sömürenler; tüm vatan hainleri
tir tir titreyin!

Namlularımızla, halkın
engellenemez öfkesiyle
karşılaşmanıza az kaldı...

Yaptıklarınızın hesabını bir bir
soracağız!

Halkın adalet savaşçıları olan biz
DHKC gerillaları dağlardayız.

Savaşmak için, hesap sormak için
dağlardayız!

Devrim için, sosyalizm için
dağlardayız!

Tüm halkımızı kokuşmuş ve adaletsiz
olan bu zulüm düzenini ortadan
kaldırmaya, eşit, özgür ve adaletli bir
dünya kurmak için DHKP-C bayrağı
altında birleşmeye, savaşmaya ve
kazanmaya dağlara çağırıyoruz...

Kurtuluşa Kadar Savaş!

BİLGİ İNSANI YENİLMEZ KILAR!

Konu: Gerilla Savaşı Nedir? Gerilla Kimdir?

Ülkemiz topraklarında devrim yapmak, halkımızın kurtuluşunu sağlamak ve sosyalizmi kurmak için çıktık yola... Uzun, zorlu ve engebeli olan bu yolda kazanmamızın ve kurtuluş bayrağını dalgalandırmamızın olmazsa olmazıdır gerilla savaşı. Devrim, kanla olacak, savaşıyla olacak ama bu savaşta halk olmazsa, halkın silahlanmış, örgütlü ve savaşılan güçleri yoksa başarılı olmak mümkün değildir. Bu yüzdendir ki, gerilla savaşında ısrar devrimde ısrardır. Kazanmakta ısrardır.

Ülkemizdeki gerilla savaşı politik bir savaştır. Gerilla savaşımız ülkemiz devrim yolunda taktiksel değil stratejik bir aşamadır.

Gerilla savaşı, Tam Bağımsız Türkiye mücadelesinin adıdır. Gerilla savaşıyla Bağımsız Türkiye'yi kurabiliriz.

Gerilla savaşı, emperyalizme karşı savaştır.

Gerilla savaşı, Ya Özgür Vatan Ya Ölüm kararlılığıdır. Vatanımızın özgürlüğü gerilla savaşıyla gerçekleşecektir. Başta ABD olmak üzere tüm emperyalistleri ülkemizden gerilla savaşıyla kovacağız. Bunun başka yolu yoktur.

Gerilla savaşı, faşizme karşı savaştır. Faşizmin zulmü ve terörüne

karşı halkın devrimci şiddetini uygulamak ve faşizmi yıkıp halk için demokrasiyi inşa etmek gerilla savaşıyla mümkündür.

Gerilla savaşı, Ulusal Kurtuluşun yoludur. Bugün ülkemizde Kürt ulusu başta olmak üzere tüm milliyetler baskı altındadır. Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkı yok edilmiştir. Gerilla savaşıyla Türk, Kürt tüm ulus ve milliyetler emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı kurtuluşu gerçekleştireceklerdir.

Gerilla savaşı, halkın inanç özgürlüğünü sağlayacaktır. Vatan özgür olmazsa inançlar da özgürce yaşanamaz. Vatan işgal altındayken hiç bir halk inancını özgürce yaşayamaz. Alevi, Sünni tüm mezheplerden halkımızın inançları emperyalizm ve işbirlikçilerinin baskısı altındadır.

Gerilla savaşı, sömürüye son verecek tek yoldur. Tüm halk pervasız bir sömürü altındadır. İşçi, köylü tüm çalışanlar köle gibi çalıştırılmakta ve emeği gasp edilmektedir. Sömürsüz bir dünya ancak ve ancak gerilla savaşıyla kurulacaktır.

Gerilla savaşı, emperyalizmin yoz yaşamını kabul etmemektir. Halkın ilerici tüm değer ve geleneklerini bu

savaşta yaşatacak ve daha da büyüteceğiz. Düzenin uyuşturucu batağına çektiği genç, yaşlı tüm insanlarımızı silahlandırıp düzenin karşısına dikeceğiz.

Gerilla savaşı, halkın savaşıdır.

Halkın genci yaşlısı, işçisi köylüsüyle silahlandığı, savaşı örgütlediği ve düşmana darbeler indirdiği savaştır.

Gerilla savaşı, güçsüzün güçlüye karşı mücadelesi, az olanakla pek çok zorluğa rağmen düşmanı yenilgiye uğratmaktadır.

Gerilla savaşı, halkın moral gücü, sarsılmaz umududur. Gerilla savaşı var oldukça halkın kendine güveni, devrime ve savaşınlara olan güveni artar. Ve zulüm düzenine başkaldıracak ve silahlanacak seviyeye gelir.

Gerilla savaşı, halkın gücünü görmesidir. Polisi, ordusu, Miti...

Modern silahları, tankları, topları ve her türlü savaş araçlarını elinde bulunduran düşmana karşı, bir el bombası, bir kleş belki de bir bıçak ile neler yapılabileceğini göstermektir. Yaratarak, üreterek ve tüm beyniyle odaklanarak küçük silahlarla dahi düşmana ağır darbeler indirmektir.

Bu savaş ki, Vietnam'da düşman uçak filolarını yok etmiş. Düşmanın hiç girilemez denilen kalelerine girilmiş ve binlerle ifade edilen kayıplara uğratmıştır düşmanı. Bu savaş ki, Çin'de kırlardan şehirlere doğru zaferin inşasını sağlamıştır.

Bu savaş ki, Küba'da 12 kişiyle başlamış, yenilgilere uğramış ama sonunda devrimi Küba halkına armağan etmiştir.

İşte biz bu savaşı, ülkemiz topraklarında geliştiriyor ve büyütüyoruz. **Gerilla savaşı ile savaşıacak, gerilla savaşı ile silahlanacağız. Gerilla savaşıyla düşmana vuracağız.**

Ülkemizin dağlarında yoklukları, zorlukları, imkânsızlıkları aşarak ve tüm bedelleri göze alarak gerilla savaşının gereklerini yerine getireceğiz. Halkımızın umudunu, düşmanlarımızın korkusunu büyüteceğiz!

Gerilla savaşındaki tüm ısrarımız, kurtuluşumuzu sağlamaktaki, şehitlerimize verdiğimiz sözleri ve tarihi sorumluluğumuzu yerine getirmekteki ısrarımızdır.

GERİLLA KİMDİR?

Bu kadar önemli ve zorunlu bir savaşta, yani gerilla savaşında gerilla nedir peki? Kimdir gerilla?

Gerilla savaşı halkın savaşı olduğuna göre, gerilla da halktır. Gerilla, silahlanmış ve savaşın ordusunda yerini almış halktır.

Önderimiz **Dursun Karataş**'ın sözleriyle:

"Gerilla halktır. Gerilla silahlanmış halktır. Halkı silahlandırmak, savaştırmak için geniş halk ve sınıf tabakaları içerisinde sürekliliği olan bir çalışma yapmadan sıradan işçi, köylü, emekçi genci silahlandırıp gerilla savaşı yapmak, gerillayı beslemek, barındırmak, büyütme imkansızdır. Gerilla ünlü deyiimiyle denizde balıkla bu denizin sürekli içinde olarak, onu

koruyarak balığın üreyip yaşamasını sağlamalıyız."

Gerilla; Halkın umududur.

Gerilla; Halkın adaletidir.

Gerilla; Halkın özgürlüğüdür.

**Gerilla; halkın moral gücü ve
özlemlerinin adıdır.**

Gerilla; her anında düşmanla savaşıyor, düşmanı yenilgiye uğratmayı düşünen ve sadece dış düşmana değil iç düşmanına karşı da uzlaşmaz mücadele veren, zaafılarına karşı tavizsiz olandır.

Gerilla; savaşın yasalarına göre hareket eder. Savaşçı, savaşçı olmakla birlikte kurallarını kendisinin belirleyemeyeceği yaşamı tercih etmiştir. Gerilla savaşın bu kurallarına göre hareket eden ve bu kurallara uymadığı takdirde sonucun ölüm ve yenilgi olduğunu bilir. Dağlarda yaşayan ve gizliliği asla elden bırakmayandır. İlkeler ve kurallar onun yaşamıdır.

Gerilla; yoklukların, olanaksızlıkların savaşçısıdır. Gerillanın elindeki olanaklar her zaman sınırlıdır. Düşmanın elinde ise tüm olanaklar mevcuttur. Gerilla bu koşullarda yaratan, olanaksızlıkları olur hale getiren ve düşmana hiç beklemediği anda ve şekilde vurandır.

Yaratıcıdır Gerilla... Gerillanın her anı savaştır. Her anı düşmana vurmaktır. Düşmana vurur, çekilir sonra bir başka yerde, farklı şekilde düşmana tekrar vurur. Düşmanı yaratıcılığı ile bozguna uğratır. Şaşırtır, şok eder.

Gerilla; halkına ve vatanına ölesiye bağlıdır. Vatan topraklarında halkına zulmeden, halkını katleden ve her

türlü vahşeti uygulayan halk düşmanlarına karşı can bedeli bir mücadele yürütür. Halkı ve vatani için her türlü zorluğu, her türlü bedeli göze alır. Fedai ruhu ile savaşını sürdürür.

Gerilla; "Küçük silahlı gruptan başlayarak" ordulaşana kadar savaşını sürdürür. Her bir gerilla, bu idealin, hedefin adı olmuştur. Halkın öncüsü olan her gerilla, savaşın sürekliliği, geleceğinin adıdır. Şehit düşen her gerilla, bayrağı diğerine devretmesiyle savaş büyür, gelişir, halkın bilincinde yer edindir.

"Kurtuluş bayrağı bu yolu tırmanan gerillaların birbirine iletmesiyle, oligarşinin burçların dikilecektir." diyor önderimiz Mahir Çayan.

**DHKC GERİLLALARINA KATILIN.
SAVAŞIN, DÜŞMANI YENİN!**

Halk olarak DHKC Gerillalarında birleşelim; bizi soyan, sömüren, zulmeden bu düzene karşı savaşalım ve Tam Bağımsız Türkiye'yi kuralım.

DHKC Gerillaları, tüm Anadolu halklarının birliği, beraberliği, dayanışması, düşmana karşı yenilmezliğidir.

DHKC Gerillaları, kurtuluşun ve umudun adıdır.

DHKC Gerillaları saflarında birleşelim, savaşalım, kazanalım!

15
Aralık
2015
Sayı: 1

Dayı diyor ki; "Gerilla, olanaksız koşulların savaşıdır. O, her şeyi dışarıdan bekleyen, güce ve silaha tapan bir anlayışla hareket edemez. Onun gerçek silahı, kitleleri iyi tanıyıp örgütlemesi ve hareket ettiği araziye her parçasıyla tanınmasıdır."

Dayı diyor ki; "Gerilla her koşulda hareketliliğini ve yaratıcılığını koruyarak gelişebilir. Gerilla, yalnızca görünen ve bilinen, herhangi bir saldırıya karşı savunma önlemlerini almış düşman hedefine saldırma ya takılıp kalamaz. Düşman güçlerine ait hedeflerin en zayıf olduğu, saldırıya hazır olmadığı anı iyi kollayarak, bu doğrultuda hedefleri iyi seçerek, her türlü hile ve taktiği kullanıp düşmanı şaşır- tarak beklemediği yerde ve zamanda vurur ve geri çekilir. Gerillacılığın bu basit kuralını uygulamayan birlikler, gerilla sıfatını hak etmiş sayılmazlar."

Dayı diyor ki; "Gerilla, elindeki silah ve cephaneyle en iyisini yapmayı ve daha büyük oranda silahlanmayı düşünmek zorundadır.

Bugün düşman güçleri dağlara, ormanlara kadar sızmış olup hareket halindedirler. Sürekli hareket halindeki düşmanı taciz etmek, cezalandırma, pusu kurmak, gerillanın görünüşteki eylem hedefleridir. Bunun dışında bölge özelliklerine göre farklılıklar içerse de, farklı güvenlik önlemleri almış olsalar da, burjuva partileri, devlet bürokratları, en küçük beldeye kadar bolca bulunmakta ve devrimcilere karşı savaşmaktadırlar. Aracılar, tefeciler, ihbarcılar, devlet işbirlikçileri bölge özelinde çokça bulunmaktadır. Bütün bunlar gerillanın hedefleri arasındadır."

Dayı diyor ki; "Gerilla, beynini kilitleyen, neredeyse ona adım attırmayan büyük silaha tapma anlayışından kurtulduğunda, yaratıcılığını ve taktiklerini büyük ölçüde geliştirerek, elindeki silah gücü ve savaşıyla etkili eylemler yapabildiğini, elindeki gücün hiç de küçümsenemeyeceğini görecektir. Şehir ve kasaba merkezlerine kadar inip çekilme, sessiz operasyonlarla düşmanın beklemediği anda yanı başına kadar yaklaşıp düşmana etkili darbeler vurabileceğini görecektir."

DÜŞMANINI TANI YENİLMEZ OL!

VATAN HAINLERİNİ, KATLIAMCILARI, İŞKENCECİLERİ AFFETME! İŞBİRLİKÇİLERİ, HAINLERİ, MUHBİRLERİ AFFETME!

Bizi Soyanları, Sömürenleri,
Zulmedenleri Affetme!

Vatan Hainlerini, Katliamcıları,
İşkencecileri Affetme!
İşbirlikçileri, Hainleri, Muhbirleri
Affetme!

Onlar kanımızı içen, etimizi yiyen
yine de doymak bilmeyen köpeklerdir.
affetme!

Bir halkı yok edilemez ve yenilmez
kılan şey kültürleri, gelenekleri ve onları
var eden değerleridir. Tabi bu
değerlerin özünde var olan ise
bağlılıklarıdır. Halkımızın yüzyıllardır bir
bayrak gibi nesilden nesile gelen
değerlerinde düşmanlarıyla bir arada,
barışık yaşamak yoktur. Düşmanından
aman dilemek ve onu affetmek yoktur
halkın değerlerinde. Doğruluğu
yanlışlığı bir yana, kan davalarının bile
on yıllarca sürmesi halkın duyduğu
acısını hep dün gibi hissetmesindendir.

Bizimkisi bir kan davası değildir
elbette. Tarih boyunca çektiğimiz
acıların, yok sayılmanın, inancımızı,
kültürümüzü yaşayamamanın,
katledilmemizin hesabını bize bu zulmü
yaşatan devletten sormaktır amacımız.
Bu nedenle her şeyin başı dostunu
düşmanını iyi bilmektir. Bizim için
"Devlet düşmandır" denildiğinde
kastedilen sadece devleti yönetenler,

insanlarımızı katleden, köyümüzü yakan
JİTEM'i, kontrgerillası ya da
sayabileceğimiz diğer kurumları
değildir. Düşmanımızı tek bir kuruma,
partiye, diktatöre indirgeyemeyiz. Evet,
bir devlet politikası olarak, Osmanlı'dan
günümüze katleden, yok sayan,
yozlaştıran, kimliksizleştirmeye çalışan,
asimile eden, ezen, hor gören bütün
iktidar sahipleri, kurumları, kuruluşları
ve ezme aracı ordusuyla, polisiyle
düşmanlarımızdır. İşte bu
düşmanlarımıza duyduğumuz öfke
kadar, bu düşmanlarımızı tanıdığımız
kadar güçlüyüz. İşte düşmanlarımızın
yaptıkları ve onların bize karşı
düşmanlığı ayan beyandır. Aynı şekilde,
kendilerine olan düşmanlığımızı
görmeliler. Böyle tavır almak onların
yaptıklarının hesabını sormak, onlara
bakarken duyduğumuz öfke
gözlerimizden bile okunmalı.

Düşmanlarımız sadece bu apoletli,
resmi ve üniformalılardan
oluşmuyorlar. Bir de içimizden çıkıp
düşmanlaşanlar var. Kanımızı içse
doymayacak olanlar; Onurunu,
namusunu, paraya ya da ona vadedilen
yaşama satanlar var...

Bunları tarihin her aşamasında
görürüz. İçimizden çıkıp bize ihanet
edenler, bize düşmanlaşanlar kimi

zaman eski bir yoldaşımız, arkadaşımız, kimi zaman akrabalarımız, köylümüz, tanıdığımız insanlar oluyor. Dersim tarihindeki en bilindik ihanet örneği Alişer'i ve Zarife'yi katleden, başını kesip düşmana götüren Rayber'dir. Rayber'i, yani düne kadar halktan olan insanları kendi sınıfına karşı hainleştiren, ihanet ettirip düşmanlaştıran da bu devletin kendisidir. Devlet, aramızdaki bu düşman olmaya, ihanet etmeye meyilli olanların ihtiraslarını okşar kimi zaman, ya da güzel yaşam vadeder onlara. Bazen de insanlarımızı aç yoksul bırakarak ihanet etmeye zorlar. İhanetin, hainleşmenin gerekçesi olur mu? Kesinlikle olmaz. Hiç bir şey ihaneti meşrulaştıramaz. Bu sebeple Pir Sultan "Bir kere ölmek herkese yaraşır, her an ölmek insanlığa aykırıdır" der. Zulmün karşısında dik duracaksak, boyun eğmeyeceksek, düşmanın ihbarcılığını, kuryeliğini, satıcılığını yapmayacaksak önce düşmanımızı tanıyacağız ve kin duyacağız ona. Düşmanı gördüğümüzde, ellerinde kendi halkının kanı olduğunu bilmeli ve bu kinle yüzlerine tükürebilmeliyiz. En

basitinden bu tavrımız bile onlar için caydırıcı olur. Selamı alınmayan adam yapar haini, muhbiri, üniformalıyı;

yalnızlaştırır, tecrit eder onları. Ve o zaman düşmanın karşısında Rayber olmaksızın, Pir Sultan'ın dediği gibi bir kere olacak olan ölümü yeğler belki hain...

Halkın kurtuluşu için mücadele eden, bu dağlarda düzeni değiştirmek için canlarından başka birşeyleri olmayan gerillaları ihbar eden hain ve muhbirler, bu alçaklığı para ve devletin nimetlerinden yararlanmak için yapan bu köpekleşmişler, en büyük düşkünderler. Hainler ve muhbirler, işbirlikçiler, düşmanımızdırlar. Onların ekmekleri yenmez, bir tas su dahi verilmez bu pisliklere. Kendi insanların kanını eline bulaştıran, bu işi bir meslek gibi yapmaya devam eden günümüzün Rayberleri olan bu işbirlikçileri, muhbirleri yok etmek

istiyorsak; insanlarımız zulüm görmesin, çocuklarımız ölmesin istiyorsak, bu düşmanlığı yapanlara düşman olduklarını ve düşmanları olduğumuzu söyleyeceğiz. Onlara "Sen kanından,

**Bizi Soyanları,
Sömürenleri,
Zulmedenleri
Affetme!**

**Vatan Hainlerini,
Katliamcıları,
İşkencecileri
Affetme!
İşbirlikçileri,
Hainleri,
Muhbirleri
Affetme!**

**Onlar Kanımızı
İçen, Etimizi Yiyen
Yine de doymak
Bilmeyen
Köpeklerdir.
Affetme!**

canından olan insanların kanına elini bulaştıran Raybersin." demeliyiz. Onları köylümüz, yakınımız diye affetmemeliyiz. O hain köpekler köyümüzü yakanlara, bize eziyet edenlere, bize işkence eden, katleden, namusumuza el uzatanlara ortak oluyorlar. Bu gibi hainlere baktığımızda yaşadığımız bütün zulümleri gözümüzün önüne getirip her gün öfke duymalıyız.

Her gün dağlarımız bombalanıyor. Bu bombardımanda katledilen onlarca gerilla ölüyor. Bütün bunlar yaşanırken bu operasyonları yöneten ya da katılan düşman komutanı gelip bize, kendisinin Alevi ya da Kürt olduğunu söylediğinde (öyle olsa bile) yelkenleri suya indirip iyi yaklaşabiliyoruz o katillere. Bunun nedeni düşman gerçeğini bilmememiz, duygusal davranmamızdır. Alevi olan Kürt olan ve bunları önemseyen biri kanında canından olanlara kurşun sıkıyorsa, o bizim düşmanımızdır. "Ne yapsın görevidir" diyorsak, biz de yapılan bu katliamları onaylıyoruz, ortak oluyoruz demektir. Böylesi alçakların Aleviliği, Kürtlüğü halkla "diyalog" kurmasının aracıdır. Oysa onuru olanlar, halka zulüm eden bu kurumlarda, kuruluşlarda bir dakika bile görev yapmazlar. Bilinç bulanıklığımızdan, hassasiyetimizden, değerlerimizden yararlanmak isteyen düşman bu yöntemlerle halkla ilişki kuruyor. Bunlara kanmamalıyız.

Düşmanımızı tanımalıyız. Kimlikleri,

kıyafetleri, isimleri, kurumları değişebilir ama bize karşı niyetleri asla değişmez. Bizim için iyi bir şey kesinlikle istemezler. Onlar bu düzeni korumakta, bu düzene köpeklik yapmaktadırlar. Unutmayalım ki, '38'de "bizim için yaptıklarını söyledikleri yolları, bizim ulaşımımızı kolaylaştırmak için, bizi okutmak için yapmadılar.

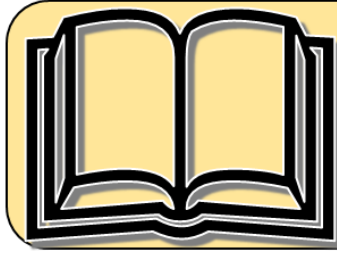
Tanklarını, toplarını ve ordularını kolayca sevk etmek için yaptılar o yolları. On binlerce katledilen insan, yüzlerce yakılan köy, yok edilen kutsal alanlarımız, sular altında bırakılan ve yıkılan ziyaretlerimiz ve kimliği kabul edilmeyen, inançları yok sayılan, bir avuç Dersim'li bıraktılar bu topraklarda. Karakolundan, emniyetine, üniformalı, sivil, rütbeli-rütbesiz, işbirlikçi, muhbir, hain... Hepsi de düşmanımızdır. Bu kurumlara, kişilere hizmet eden, bilgi veren, ihbarcılık yapan herkes, düşmanımızdır. Bilincimizi bulandırmalarına izin vermeyelim.

Bu yaratılan zulümlerin sorumlusu düşmandır. Açlığımızın, yoksulluğumuzun sorumlusu düşmandır. Bizi fiziken yok edebilirler ama yenemezler.

Bizi ancak dostunu düşmanını bilmeyen, tanımayan, bir halk haline getirirlerse yenerler. Bu sebeple, dostlarımıza duyduğumuz sevgi kadar kin ve öfke duymalıyız düşmana ve düşmandan yana olanlara...

19
Aralık
2015
Sayı: 1

GERİLLANIN KİTAPLIĞINDAN

CHE'NİN SAVAŞ ANILARI KİTABINDAN

Kitabın Adı: Savaş Anıları

Yazarı: Ernesto Che Guevara

Yayınevi: Yar Yayınları

Sayfa Sayısı: 292

"... Yaptığınız hatanın cezasını çekmediniz. Çünkü bu koşullarda silahları terk etmenin bedeli hayatlarınızla ödenir. Orduyla karşılaşma koşullarında, hayatta kalmanız için tek umut, silahlarınız olacaktır. Silahları terk etmek büyük bir suç ve aptallıktır..." (Sf.28)

Not: Gerillaların silahlarını unutmaları üzerine Fidel'in onlara söyledikleri söz.

"... Bizim kaderimiz çizilmiştir, belirsizlik içinde değiliz: Ya burada, son savaşçımızın damarındaki kanının son damlasına savaşıp öleceğiz ve kentlerde koca bir genç kuşak yok olup gidecek, ya da en akıl almaz engelleri aşır zafere ulaşacağız. Yenilmemiz olanaksızdır. Savaşçılarımızın arkada bıraktığı fedakarlık ve kahramanlıklarla dolu bir yılı, artık hiç bir şey silemez; buna zaferimiz kanıttır. Elde ettiğimiz zaferler de kolay kolay yok sayılamaz. Her zamankinden daha kararlı olan

savaşçılarımız kanlarının son damlasına kadar çarpışacaklardır. " (Sf. 226)

"... Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da her çarpışmada, düşmandan ele geçirdiğimiz silahlardan başka silahımız olmadan, acıyla denenmiş halkın yardımından başka yardım görmeden ve önümüze koyduğumuz yüce amaçtan başka dayanağımız olmadan tek başına savaş sürdürüleceğiz..." (Sf. 231)

"... Her türden on bin silaha karşı, yalnız iki yüz tüfeğimiz vardı. Bu durum büyük bir olumsuzluktan bizim için. Adamlarımız, iki gün boyunca on-on beş silaha karşı bir silah oranıyla yığıtçe dövüştüler..." (Sf. 273)

20
Aralık
2015
Sayı: 1

BU TARİH BİZİM!

DERSİM '38 ŞEHİTLERİ SORULACAK HESABIMIZDIR!

Halkı ayakta tutan şey tarihsel bilincidir. Yaşadığı tarihsel olaylar, acılar, zulümler ve zulme başkaldırıları insanlarımızı ayakta tutan güçlü nedenleridir. Bu topraklarda da bunu bir bir tarihsel süreçle sınırlı görmüyoruz. Acılar, zulümler, katliamlar ve halkı, mezhepler ve dini farklılıklar olarak birbirine düşmanlaştırma, bir devlet geleneği olarak yapılmış, yapılmaya da devam ediliyor.

Sömürü katmerleştikçe halka yapılan eziyet ve zulüm de bununla at başı olarak artmıştır. Kimi zaman bir ağanın, beyin insafına kalmışız, kimi zaman devletin. Egemenler, sömürülerindeki pervasızlıklarını bildikleri kadar "bu devran böyle gitmez." diyenlerin de çıkacağını bilir. Bu nedenle bir eliyle elimizdeki varımızı-yoğumuzu alan "devlet baba" diğer eliyle kılıcı hep hazırda tutar, "yeter!" diyenin boynunu uçurmak için. O günlerden bu yana bir dilsiz şeytanları vardır bu toprakların, bir de huruç eyleyenleri...

Zulme, adaletsizliğe, başkaldırıları tarihte ölen ama yenilmeyenler olarak adlarını halkın yüreğine kazıdılar. Kazıdılar ki, gün gelende, cenk olanda, hesap defterleri dürülende sorulmadık ahı kalmasın cümlesinin. Onları yüreğimizde ölümsüz kılan en önemli özellikleri dönemlerinin devrimcileri, ilericileri olmalarıdır. Kendileri için

değil, halk için adalet talep etmeleri ya da uğruna savaşmalarıdır. Pir Sultan'ı Pir Sultan yapan da zulmü ve sömürüyü kabullenip sefahat içinde yaşamamasıydı. "Bozuk düzende sağlam çark olmaz" diyerek, bütün olarak devletin halk üzerindeki niteliğini bilmesi buna tavrı alması ve ne yaptıysa halk için yapmış olması, onu sorulacak hesap yapıyor bilincimizde. Onun bu tarihsel tavrı tüm halka yayıldı.

Seyit Rızalarla yazılan tarih hala devam ediyor!

'38 Dersim Katliamı da O'nu rehber edinen halkı ve önderlerini yok etmek içindi.

1937 Kasım'ın 17'sinde Harput'un şehir meydanında idam edilecek olan Seyit Rıza ve yoldaşları çoğalan Pir Sultan'lardı. 72 kişi ile birlikte asılan Seyit Rıza Kerbela'da verilen 72 canın kudretini de yanına almasını bilmişti. Adındaki "Seyit" sözü de oradan gelirdi. İmam Hüseyin'in soyundan geldiğine inanmasıydı bu. İsmi hakkını vererek ve tarihsel görevini yerine getirerek, kendisi çektiğini. Ayağını sehpaşına vurmada önce o karanlıkta bomboş olan meydana bakarak, sanki binlerce cana seslenir gibi konuştu. Celladın bile tüyleri ürperdi. Ve son sözünü şöyle tamamladı; "Evlad-ı Kerbalayıme, be hatayıme... Aybo, zulmo, xırabo" (Evlad-ı Kerbelayız. Hatasızız. Ayıptır. Zulümdür. Günahdır.)

Seyit Rıza Dersim'in simgesi, önderi ve Piri olarak daha önce de birçok Dersim önderinin şehitliğine tanık olmuştur. Onların ölümü ile direnenlerin bitmediğini bildiği gibi kendisinin şehitliğiyle de direnişlerin bitmeyeceğini biliyordu. Bu nedenle "Dersim'de her meşe ağacının dibinde bir Seyit Rıza vardır." Diyordu gönül rahatlığıyla.

Bu dağlar ne zulümler gördü. Ne kahramanlıklar. Ve de ne ihanetler. Dilleri olsa da anlatsa...

Alişer ve Zarife İki Yiğit İnsan!

Alişer ve Zarife, Koçgiri'nin erenlerindendi. Direnişin önderiydi. Dersim'de halkın öncüsü, direnişin simgesi idi ikisi de. Katliamı duyurmak, direnişi büyütmek için Dersim'den çıkacaklardı ki, önleri üç kuruşa onurunu satan Rayber tarafından kesilir. Alişer ve Zarife yiğitlik dişe diş olur diye bilirler ya, o yüzden Rayber'in ihanetinden habersizdirler. Rayber hainliğini yemek masasında belli eder. Vurur arkasından Dersim'in Ozan Alişer'ini... Zarife davranır silahına vurur Rayber'in kanı beş para etmez

itlerinden birini, derken Zarife de vurulur. Zarife, Alişer'in yanında sadece hanımı değil yoldaşdır ve savaş arkadaşıdır her cephede. Toprağa

beraber koyarlar başlarını. Rayber keser Alişer'in kafasını ve düşmana götürür ödüle konmak için. Lakin onun da başı gider. Yoldaşına ihanet edenlerin kendilerine de edeceğini bilir düşman.

Şaan Ağa da Dersim'i dar ediyor düşmana!

Dağların şahanı ele geçmeyen yırtıcı bir kuştur Şaan ağa. O da Dersim isyanının kahramanlarındandır. Başına ödüller konulur, düşman yaklaşmaya fırsat kollar, fakat her defasında tek başına da olsa kök söktürür düşmana. Yanındaki halkın burnu kanamaz o yaşadığında. Sonra bir gece ödüle nail bir kansız bulunur. Bu hain en yakını sütkardeşidir Şaan ağanın. Uykudayken Şaan ağanın bıçakla keser başını.

Düşmana gider ödülünü alır. Bu toprakları aldığı ödül parasıyla terk etmek üzereyken direnişçiler tarafından yakalanır ve onun da kesilir boynu. Ve hesap orada görülmüştür.

*Zulme,
adaletsizliğe,
başkaldıranlar
tarihte ölen ama
yenilmeyenler
olarak adlarını
halkın yüreğine
kazıdılar.
Kazıdılar ki, gün
gelende, cenk
olanda, hesap
defterleri
dürülende
sorulmadık ahi
kalmasın
cümlesinin.*

Sonrası mı? Sonrası kan revan. Köyleri kasabaları, evleri tarlaları, dereleri bağ bahçeleri bombalanarak katledilen on binlerce insan. Mağaralarda gazlarla yakılan, toplu toplu gömülen bir halk mezarlığına çevirirler bu toprakları. Kayalardan atılan insanların kanı Munzur'a karışır. Rivayet odur ki, Munzur haftalarca kan kırmızıdır. Mezarlarımızın yeri ise hala belirsiz...

Tarihsel Hesabımızı DHKC Soruyor!

İşte bizim öfkemiz, hesap sormamız ve hesap sormaya devam edeceğimiz sadece kendi yaşadıklarımız değildir tek başına. Bu öfkenin bu hesabın bir de tarihsel nedeni var. Bir de onlar için dokunacağız tetiğe bilinsin. Yıllar da geçse biz dünün sıcaklığıyla yaşayacağız bu katliamın acısını. '38 de katledilen

insanlarımızın hesabını da bu acının büyüklüğünü, dayanılmazlığını düşünerek soracağız.

Kuşkusuz, bu sadece tarihsel nedenlerimizdir. Gün geçmiyor ki, bir yeni '38 katliamı yaşamayalım. Her gün üçer beşer... Onar yüzer... Katledilen insanlarımızın haberini almayalım.

Roboski, Suruç, Ankara, Soma ve eklenen Amed... Günay, Dilek... Eklendikçe büyüyen öfkemizi de tarihsel kin ve öfkemizin yanına koyarak çoğaltabileceğimiz binlerce nedenimiz var...

'38 katliamının acısını ve öfkesini yeniden yaşayıp '38 şehitlerini anarken bu topraklarda yapılan zulümlerin hiç

birinin hesabının "mahşere" kalmayacağının garantisi dağlardır, savaşımdır, hesap sormaktır demeliyiz. "Bu düzende sağlam çark olmaz." diyen Pir Sultan, bu devletle barış olmayacağının çağrısını yapıp sesleniyor yeniden asırlar öncesinden. Bu nedenle her şey köşeli ve nettir.

**Tarihini
unutmak ihanettir.
Şehitlerini
unutmak ihanettir.
Hesap
sormamak ihanettir.**

*Günümüzün Pir
Sultan'ları olan;
Günümüzün Seyit
Rızaları, Alişer ve
Zarifeleri olan;
Günümüzün Şahan'ları
olan Cephe gerillalarının
saflarında halk
düşmanlarına karşı
savaşalım. Savaşalım ve
zulmün, sömürünün
olmadığı sosyalizmi
kuralım!*

Günümüzün Pir Sultan'ları olan; Günümüzün Seyit Rızaları, Alişer ve Zarifeleri olan; Günümüzün Şahan'ları olan Cephe gerillalarının saflarında halk düşmanlarına karşı savaşalım. Savaşalım ve zulmün, sömürünün olmadığı sosyalizmi kuralım!

**23
Aralık
2015
Sayı: 1**

Bu Tarih, Esas Olarak Kanla Yazılmış, Şehitlerimizin Tarihidir!

DERSİM ÇAYTAŞI DİRENİŞİ

1972'de Tokat'ın Niksar ilçesinin Kızıldere köyünde bir kerpiç evde dokuz yoldaşıyla kuşatılan Mahir Çayan, çıkıp kerpiç evin çatısına teslim olmamanın geleneği yaratıp, devrimin manifestosunu yazmıştı. Türkiye devrimci hareketinin elinde bir meşale ve bir kılavuzdu artık Mahir...

Mahir'in cüretini, kararlılığını ve teslim olmama geleneğini yanına alan Dayı ve yoldaşları Mahir'in çizdiği kurtuluşun yolunda yürüyor, yeni gelenekler yaratıyorlardı. Artık devrim bayrağı ülkenin her tarafında dalgalandırılıyordu elden ele. Umudun adını kanıyla, duvarlara, kayalara yazan şehitlerimiz yıllar da geçse, "Kızıldere'nin adı da değişse" Onlar, Mahir gibi Kerpiç evin çatısından bakmaya devam ediyorlardı hayata.

Kanla yazılan tarihe bir yenisi daha ekleniyordu. Tarih yine kızıl puntolarla yazıyordu direnenlerin destanını.

Yıl 1994 Aralık'ın 6'sıydı. O gün Dersim'in Hozat ilçesine bağlı Çaytaşı köyü, yeni bir Kızıldere'ydi... Tıpkı 12 Temmuzlarda, 16-17 Nisanlarda olduğu gibi... Çaytaşı'ndaki Kerpiç evde sekiz yoldaşıyla birlikte ölüme meydan okuyan Kemal Askeri de 22 yıl sonra

aynı ruhla aynı inançla, aynı kararlılıkla düşmana haykıran Mahir'di.

Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanı Kemal Askeri ve savaşçıları yaralı olan yoldaşları Hüsniye Aydın'ın tedavisini sağlamak için ilçeye yakın olan bu köyde beklemekteydiler. Gerillalar bu köy evine 5 Aralık akşamı gelmişlerdi.

Kemal Askeri diğer müfrezeleri karargaha göndermişti. Komutan Kemal Askeri ve savaşçılar; Ahmet Güder(Turgut), Mikail Güven (Mazlum), Gülseren Beyaz (Satı), Hüsniye Aydın (Sabo), Mehmet Ali Öztürk (Ayhan), Şenay Sonar (Fatma), Nihat Kaya (Haydar) ve Erkan Akçalı (Özgür)'den oluşan birlik bu köy evine yerleştiler. Hüsniye'nin tedavisi için ertesi günü bekleyeceklerdi. O akşam saz çalıp türküler söylediler. Ekrem komutan çok güzel saz çalan Fatma'dan Xece türküsünü çalmasını istedi. Hepsisi bir ağızdan Xece'yi söylediler. Sonra kavga türküleri... Ardından köyleri yanan köylüleri ve düşmanın köy boşaltmalarına karşı tavrımız üzerine sohbetler... Derken nöbetçi nöbete, görevliler görevine ve uyuyanlar uyumaya gitti.

Sabahleyin nöbetçi, askeri bir zırhlı aracın yoldan yukarıya doğru geçtiğini söyledi. Burası aynı zamanda karakola giden yoldu. Bunun rutin bir geçiş olduğunu düşündüler. Oysa öyle değildi. Düşman bir ihbar üzerine gerillaların orada olduklarını öğrenmiş ve kuşatma başlamıştı. Çevreyi kuşatan düşman, çevreye küfürlerle emir yağdırıyor, köylüleri dövüyor ve çemberi daraltıyordu.

Gerillalar soğukkanlı ve çatışmaya hazır şekilde beklemeye başladılar. Dışarıda olanları da duyuyor ve durumu, kuşatmayı, askerlerin gücünü anlamaya çalışıyorlardı. Bir düşman askeri gerillaların bulunduğu evin kapısını zorladı ve komutanına "komutanım burada birileri var." diye seslendi. Bu seslenme ile birlikte düşman askeri, içerideki gerillanın kurşunuyla yere yığıldı. Askerler çil yavrusu gibi dağıldı. Kendine gelen düşman yoğun bir tarama yaptı ve ardından her zamanki acizliğiyle "teslim ol!" çağrılarını yapmaya başladı.

Düşman bu safsatalarını devam ettirirken tilililer ve marşlar eşliğinde pencereden bir DHKC bayrağı sarkıtıldı. Karşılığını aldı düşman. Elinin işaret parmağıyla düşmanı yargılayarak konuşan Komutan Ekrem (Kemal

Askeri), köylülere düşmanı tanımalarını, korkmamalarını anlattı. Erlere komutanlarının, ordunun, emperyalizmin maşası olduğunu anlattı. Ülkemizin parsel parsel satıldığını anlattı. İçeride sloganlar devam ediyordu.

Operasyonu yöneten düşman komutanı, devrimi inancı ve bağlılıklarıyla ölümüne sahiplenmiş kurşun sıkmayacağını söyleyip rütbesini yere attı. Hemen ardından ikinci düşman komutanı devreye girerek katliamın emrini verdi.

Çaytaşı'ndaki Kerpiç ev binlerce mermi, roket ve havanla yerle bir edildi. Pencereden dalgalanan ve yüzlerce mermi alan bayrağın

rengi daha da kızışmıştı şimdi. Ve "Dokuzlar", Çaytaşı direnişi olarak tarihe kazındılar.

Onlar; onurun, erdemin, ölen ama yenilmemenin bayrağı olarak savaşımızda dalgalanıyorlar. Onların inancını, bağlılığını, kararlılığını, devrime taşımak, savaşı büyütüp hesap sormak boynumuzun borcu ve onurlu görevimizdir.

Şimdi Dersim yaratılan direniş ve kahramanlıklarda doğan yeni şahanları basarken bağrına yeniden ve daha fazla Çaytaşı direnişine tanık olacak. Yeniden destanımızın bir parçası olacak Dersim dağları ve DHKC Gerillaları...

*Onlar; onurun,
erdemin, ölen ama
yenilmemenin
bayrağı olarak
savaşımızda
dalgalanıyorlar.
Onların inancını,
bağlılığını,
kararlılığını,
devrime
taşıyacağız!*

25
Aralık
2015
Sayı: 1

DERSİM KIR GERİLLASI

TARİHİMİZDEKİ

İLKLER

Kürdistanda ilk karakol

baskını 1980 yılında Devrimci Sol gerillaları tarafından Dersim'in Pertek ilçesi Dere Nahiyesi Jandarma karakoluna gerçekleştirildi. Eylem aynı zamanda 1938 sonrası ilk karakol baskınıdır. Bu baskında karakol komutanı dahil 12 asker silahsızlandırılmıştır.

Dersim'de ilk gerilla şehidimiz

Ali Hüseyin Avcı'dır. Ali Hüseyin Avcı (Haydar) Şubat 1984 yılında bir ihbar sonucu Çemişgezek Hadişar mezarısında çatışarak şehit düştü. 1993 yılında Devrimci Sol gerillaları Ali Hüseyin'i ihbar eden Veli Polat'ı yakalayıp sorgular ve bu ihbarcı köpeği şehidimiz Ali Hüseyin'in Hozat Lolan taner köyündeki mezarı başına getirip ölümle cezalandırırlar.

İlk kadın gerillamız Selvi Uzun (Nurten) yoldaşımızdır. Selvi Uzun kamp eğitimi sonrası 1991'de gerillaya katılır. 23 Nisan 1993 günü Pertek Çalaxhane'de 11 yoldaşı ile birlikte şehit düşer. Erzincan Kemah'lı olan Selvi Uzun şehit düştüğünde komutan yardımcısıdır.

İlk kadın kır gerilla

şehitlerimiz, 23 Nisan 1993 günü Pertek Çalaxhane mezarısında şehit düşen 12'lerden Selvi Uzun, Behiye Canik ve Eylem Yıldız'dır.

1990 sonrası, Dersim'de ilk

karakol baskını eylemimiz 18 Nisan 1993 Akçapınar (Vaskovan) karakoluna yönelik gerçekleştirilmiştir.

1990'lı yıllardaki ilk gerilla

şehitlerimiz 23 Nisan 1993'de Pertek Çalaxhane'de şehit düşen 12'lerdir. Şehit yoldaşlarımız şunlardır: Eylem Yıldız, Behiye Canik, Selvi Uzun, Abdi Şeker, Haydar Aydın, Abidin Yıldız, Özgür Kılıç, Mehmet Çolak, Cihan Taçyıldız, Ali Özbakır, Cengiz Kala, Hasan Aktaş

Devletin 1938 sonrası

Dersim'deki en büyük operasyonu

1994 yılında 50 bin askerle Ovacık'ta yapılıyor. Köyler yakılıyor, boşaltılıyor, işkence, ambargo ve gerillaya yönelik kapsamlı bir saldırı yapılıyor. Oligarşi bu operasyon için Bolu Dağ Komando ve Kayseri Hava indirme başka olmak üzere asker getirir.

26
Aralık
2015
Sayı: 1

GERİLLANIN YÜREĞİNDEN

GERİLLANIN ÇAĞRISI

Bak hele şu dağlara
Silah çatmış duranlara
Doruklardan bakanlara
Selam olsun şahanlara

Bak hele yar
Hele gülüm yar
Gel hele yar
Hele hele yar

Sen de gel katıl bize
ELİF gibi koş menzile
ŞAFAK vakti türkün söyle
BAHTİYAR ol şu dağlarda

Bak hele yar
Hele gülüm yar
Gel hele yar
Hele hele yar

Dik tut başın GÜNAY gibi
Bak zalime DİLEK gibi
Cephe gibi vur düşmana
Kalmasın kalmasın
Kalmasın ahın yarına

Bak hele yar
Hele gülüm yar
Gel hele yar
Hele hele yar

GERİLLANIN BİR GÜNÜ

Elif, Şafak, Bahtiyar'ın İzindeyiz! ONLARIN YOLDAŞLARIYIZ

Sonunda zirveye vardık. Ama yolumuza daha var. Önümüze yine sıralanmış tepeler, vadiler görünüyor. Yürümeye devam edeceğiz. Açlığımızı çok önceden beri vardı. Onca yolu, tepeyi yanımızda son kalan bir-iki parmak büyüklüğünde pestillerle geçiyoruz. Susuzluğumuzu ise yakın zamanda giderdik. Ancak yine susuz kalacağız gibi görünüyor. Çünkü önümüze, gideceğimiz yola baktığımızda su olduğuna dair en ufak bir belirti yok!

Bunları böyle düşünürken zirvede, havanın kararmaya başladığını fark ediyoruz. Hava ağır ağır soğuyor aynı zamanda... Gündüz güneşine hiç aldanmamak lazım burada, gece kış mevsimindeki gibi soğuk oluyor çünkü. Ve sıkı giyişen bile titremekten alamıyorsun kendini... Vakit daha da geçmeden yürüyelim diyoruz. Ulaşacağımız yere bir an önce ulaşmak istiyoruz, önümüze çıkan engelleri de düşünerek... Hava kararmış ve soğuk, bastığımız yerleri zor görüyor olsak da yürüyoruz. Vücudumuzda geçmiş günlerin, yürüyüşümüzün yorgunluğu... Yürüyüşe başladıktan saatler sonra, "Biraz dinlenelim, sabaha doğru tekrar yola çıkar, hem dinlenmiş olur hem de önümüzü görmüş oluruz." diyoruz. Ve öylece mola verdiğimiz yerde konaklamak ve geceyi geçirmek için hazırlık yapıyoruz. Hazırlıklarımızı ve

nöbet sistemini tamamladıktan sonra uyuyoruz. Fakat hava buz gibi soğuk... Bir süre dayanıyoruz ama ilerleyen saatlerde hava dayanılmaz oluyor. Uyuyamıyoruz. Çözüm olarak geriye ancak kalkıp yürümek kalıyor. Ve gece yarısı hepimiz kalkıp hazırlıklarımızı tamamlayıp tekrar yürümeye başlıyoruz.

O geceyi sabaha kadar yürüyerek geçiriyoruz. O soğukta bile öyle tepeler çıkıyordu ki karşımıza, çıkana kadar terden sırlı sıkılam oluyor, terimizin soğuması için molalarımızı mümkün olduğunca kısa veriyoruz.

Nihayet gece yolculuğumuz ine çıkıyor. Sabah güneşini görüyoruz karşımızda... Gece uykusuz geçirdiğimiz ve epeyce yürüdüğümüz için biraz dinleniyoruz.

Yaklaşık dört-beş saatlik istirahatten sonra tekrar yürüyüşümüze başlıyoruz. Henüz ulaşmak istediğimiz yere varmış değiliz. Bu kez güneşin yakan sıcaklığıyla boğuşuyoruz. Ayağımızın değdiği ve dokunduğumuz her kaya ateş gibi... Tüm bu zorluğa rağmen akşama kadar yürüyoruz. Gideceğimiz yolu karakol gördüğünden mola vermek zorundayız. Tekrar yürüyüş için bir sonraki geceyi beklemek zorundayız. Bir kayanın dibinde iki büküm bir halde bir gece ve diğer günün akşamına kadar kalıyoruz. Açlığa zaten vücudumuz alıştı ama bu kez susuzlukla sınanıyoruz. İki gündür

28

Aralık
2015
Sayı: 1

su içmiyoruz. Bu bizi daha fazla yorsa da akşam yola çıkacağız. Akşam saati olduğunda da yola çıkıyoruz. Karanlık havada düşe kalka yolumuzda ilerliyoruz. Çoğumuzda ayak ve bilek ağrıları var. Her şeye rağmen varacağımız yere varmakta kararlıyız.

İlerlerken yolumuzun üzerinde, çok uzakta bir ışık görüyoruz. Orada yaylacılar olduğunu düşünerek oraya yöneliyoruz. Kaldı ki, günlerce yürüyen ve kimseyi görmeyen bizler için köylülerle karşılaşmak ve bu bölgede olduğumuzu göstermek ilk olacaktı. Heyecan doluyuz bu yüzden.

Işığa daha da yaklaştık ve tahmin ettiğimiz gibi bir yayla ile karşılaşıyoruz. Bizi gören köylüler önce apar topar bir yerlere gizlendiler.

Bizi tanımadıkları için bu hareketlerini yadırgamıyoruz elbet. Yıllarca her türlü zulmü ve zorbalığı yaşamış olan, düşmanın türlü katliamlarını görmüş olan insanlar kendilerince önlem alıyorlar.

Yanlarına yaklaşıp konuşuyor, kendimizi tanıtıyoruz:

- Ma bı xer? (1)
- Xer bı slamet, xer amey (2)
- Ma DHKP-C'limi sima naskana? (3)

*Elif, Şafak ve
Bahtiyar'ların
gücülle aştığımız
yolları yine aynı
güçle sürdürüyoruz.*

*Halkımız bize
baktıklarında onları
görüyor.*

*Her anda onları
yüreğimizde
hissediyor ve
onlarla birlikte
savaşı büyütüyoruz.*

Köylüler konuşmalarımızdan ve kıyafetlerimizden gerilla olduğumuzu anlıyorlar. Uzun zamandır su içmediğimiz önce su istiyoruz onlardan. Getirdikleri buz gibi ve berrak olan suyu içiyoruz. Su o kadar güzeldi ki, ne kadar içsek de tadına doyamıyoruz.

Sonra, sohbetle devam ediyoruz. Mahir Çayanların, Dursun Karataşların yoldaşları olduğumuzu, Berkin Elvan'ın katillerini koruyan savcıyı bizim cezalandırdığımızı söylüyoruz. Bunları söyleyince hemen tanıyorlar bizi. Geldiğimize ve bizi gördüklerine ne kadar sevindiklerini anlıyoruz. "Tayyib'i de

vurun, onu niye vurmuyorsunuz?" diyorlar. Bu arada soğuk ayran da ikram ediyorlar.

Yüzlerinde sevgi ve gülücük eksik olmayan köylülerin sohbetine doyum olmuyor elbette. Ama ayrılmak zorundayız. Bu gece gideceğimiz yere varmalıyız.

- Non esta daye? (4)
- Madi non çına hıma, smare torax biyari? (5)
- Valla, eki estaisa biya daye. (6)

Verdikleri çökelekleri ve gidip yan çadırdan aldıkları ekmekleri alarak yanlarından ayrılıyor.

Bu bölgedeki köylülerle ilk karşılaşmamız. Ve bizi ne kadar özlediklerini, bizden beklentilerinin ne kadar büyük olduğunu görüyoruz. İşte bu bizi daha da güçlendiriyor. Düşmandan hesap sorma isteğimizi kat be kat arttırıyor. Bu güçle direnecek, savaşacak ve tüm zorlukları aşacağız diyoruz kendimize.

Elif, Şafak ve Bahtiyar işte bu dağlarda yaşamaya ve savaşmaya devam ediyorlar. Onlar halkın adaleti oldular. Halkın yüreğine su serptiler. Halk düşmanlarının karargâhlarına baskın veren bu kahraman yoldaşlarımız vatanımızın her köşesinde halkımızın bağrında yaşıyorlar.

Biz DHKC Gerillalarının yıldızlı bereleri gören köylüler bizi Elif, Şafak, Bahtiyarla anıyor. Biz onların yoldaşlarıyız. Her birimiz Elif’iz, Bahtiyarız, Şafağız. Her birimiz onlar gibi halkın adaleti olacak halk düşmanlarının karargâhlarına girecek ve hesap soracağız.

Elif, Şafak ve Bahtiyar’ların gücüyle aştığımız yolları yine aynı güçle sürdürüyoruz.

Halkımız bize baktıklarında onları görüyor.

Her anda onları yüreğimizde hissediyor ve onlarla birlikte savaşı büyütüyoruz.

Bölgedeki ilk karşılaşma ve aynı gece sabaha kadar bizi bekleyen uzun bir yürüyüş. Sonunda varacağımız yere vardık ve sabah güneşini daha bir umutla karşıladık. Doğan güneşte Elif, Şafak, Bahtiyarı gördük. Ve savaşın içinde yeni bir güne merhaba dedik.

.../...

- 1- Merhaba
- 2- Merhaba, hoş geldiniz
- 3- Biz DHKP-C’liyiz tanıyor musunuz?
- 4- Ekmek var mı ana?
- 5- Ekmek yok ama çökelek getireyim mi size?
- 6- Valla eğer varsa getir ana.

**ŞEHİTLER
DİYORKİ**

"... Devrimci Sol benim her şeyimdir. Onun içinde yer aldığım günden beri gerçek ailem olmuştur. Kendimi hareketimizle bütünleşmiş biri olarak görüyorum. Devrimci Sol'un dışında bir yaşam düşünemiyorum. Bu hareketin bir üyesi olmak benim için büyük bir onurdur. Gurur kaynağıdır. Yaşamım dahil her şeyimle ona bağlı olmayı, onun emirleriyle ölüm dahil her şeyi yapabilmeyi anlıyorum. Kısacası hareketin her isteği benim için bir emirdir..."

Kemal Askeri, Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Kuruluş Kongresi Üyesi

Son Görevi: Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi Dersim İbrahim Erdoğan Silahlı Propaganda Birliği İkinci Komutanı.

1994'de Dersim'de Şehit Düştü.

Gerillanın Sırt Çantası

DAĞDA YAŞAM

GERİLLA ATEŞİ NASIL YAKILIR?

SORU: Gerilla hangi durumlarda ve nasıl ateş yakar?

CEVAP: Konaklamalarda ve kamplarda; Isınmanın dışında, çay ve yemek yapımı için ve yine banyo ihtiyaçları için ateş yakılır.

SORU: Ateş yakma yöntemleri nelerdir?

CEVAP: Genel olarak iki türlü ateş yakma yöntemi vardır. Bunlar: 1-Kızılderili Ateşi 2-Izgara Usulü Ateş yakma

SORU: Kızılderili Ateşi nasıl yakılır?

CEVAP: Kızılderili Ateşi dediğimiz, odunların dik bir şekilde ve çapraz olarak birbirine dayanarak tepecik haline getirilip yakılmasıdır - Kızılderili ateşinde odunlar küçükten büyüğe yani, inceden kalına doğru dizilir.

SORU: Izgara Usulü Ateş nasıl yakılır?

CEVAP: Yere paralel olarak ve düz bir şekilde sırayla dikdörtgen veya kare şeklinde üst üste dizilen odunlarla ateş yakılır.

-Izgara usulü ateş yakmada odunlar büyükten küçüğe yani kalından inceye doğru üst üste dizilir.

SORU: Yakılacak odunları dizerken nelere dikkat etmeliyiz?

CEVAP: - Dizilen odunların kuru, ince ve kabuksuz olmaları tercih edilir. - Bu ateşlerde odunlar üst üste bitişik değil, aralıklı olmalı. Bu boşluk, ateşin her noktasından hava almasını sağlar ve böylece ateş dumansız yanar. - Yanan ateşi yeniden harlamak gerektiğinde; yine Kızılderili ateşi ise odunlar çapraz ve dik yanan ateşe uygun konulmalı. Izgara usulü yaktığımız ateşte de yine aralıklı düz şekilde odunlar koyularak yanması sağlanır. - Bu ateşlerde odunların çokluğu kadar ateş de büyük ve uzun süreli yanar. - Genel olarak ateşleri tutuşturmak için malzemelerimiz; varsa doğadan bulduğumuz naylon parçası. Yoksa ormandaki ağaçlardan dökülerek kurumuş olan yapraklar, kuru otlar ve incecik çalı çırpılar. - Bu malzemeler yakacağımız ateş için topladığımız odunların üzerine koyularak yakılır.

- Taş ocakta ise önce bu malzemeler koyulur. Sonra ince çalı çırpı ve odunlarla desteklenerek yakılır.

SORU: Pratik olarak demlikte su nasıl ısıtılır?

CEVAP: Her iki biçimde yakılan bu ateşlerde çay yapmak için en pratik yöntem şöyledir. Demliğin kulpuna ateşten yanmayacak yaş ağaçtan bir sopa geçirilir ve iki kişi tarafından karşılıklı olarak yanan ateşin üstünde tutularak demlik kaynatılır.

SORU: Ateş üstüne kazan, tencere vb. koymak için ne yapılmalıdır?

CEVAP: Diğer bir ateş yakma yöntemi de yemek yapımı veya su ısıtmak içindir.

- Sacayağı gibi yerden 10-15 cm. yüksekliğinde üç taş düz bir zemine konur. Taşların üzerine tencere, kazan ya da teneke konularak su ısıtılır, ya da yemek yapılır. Bu taşlar, ateşin rahat hava alabilmesi ve dolayısıyla çok önemli olan duman tütmemesi için gereklidir.

- Önce yakmak için az odun konulur. Bunlar ince ve kuru çırpılar olmalıdır. Ateşi harlamak için sonrasında desteklenen odunlar da çapraz ve aralıklı atılmalıdır.

SORU: Ateş yakarken kurallarımız nelerdir?

CEVAP: 1- Kesinlikle duman çıkmamalıdır. Zaten ateşin bahsettiğimiz bu yöntemlerle hazırlanması dumansız yakılabilir olmasındandır.

2- Konaklamalarda, kamplarda duman yükselmesi düşmana "biz buradayız" demektir.

3- Ateşi yaktığımızda istemeyerek ya da dışımızdaki nedenlerden dolayı (ağaçlar nemlidir, yağmur yağmıştır, odunların kabukları ilk etapta soyulmamıştır, yaktığımız yer nemlidir ya da yaktığımız yerde kök vardır.) duman tütüyorsa, ateşi hava alıp tütmemesi için toprakla söndürüp tekrar yakmalıyız.

4- Konaklama ya da kamp boyunca ateşler hep aynı yerde yakılır. Bunun nedeni terk ettiğimiz zaman tekrar kolayca kamufle etmektir.

5- Ateş yaktığımız yerde kaldığımız süre boyunca yakılan ateşin külü aynı yerde muhafaza edilir. Terk edildiğinde orası kazılır, içine atılarak üstü toprakla kapatılıp doğal hale getirilir. Taş ocak yapmışsak taşlar ya gömülür ya da ayrı yerlere atılır.

6- Ateşin altı kül birikintisiyle dolmaya başlarsa duman yapar. Küller odun yardımıyla ateşi bozmadan çekilmeli, ateşin oksijen alması sağlanmalıdır.

7- Ateş söndürülürken daha fazla duman çıkartacak su ve benzeri sıvılarla değil, toprakla söndürülmelidir.

8- Ateşle gereksiz yere oynamamalıyız. Odunların şekli bozulursa duman tüter. Bu nedenle ateşe odun, kontrollü ve ikişer-üçer atılır. Kenarında kalan yanmamış parçalar da duman yapmasın diye içine atılır.

Matara

yürüyüş molası

TERS KÖŞE (HELİKOPTER)

Yapraklar artık neredeyse tamamen dökülmüştü. Meşe ağaçları dallarında kalan son yapraklarını da sanki bir yağmuru andırırcasına dibinde oturan gerillaların üzerine döküyordu...

Artık, sonbaharın da son zamanlarıydı. Kış kapının eşiğinde, yakında kendisine gelecek olan sırayı bekliyordu...

Gerilla birliği de, bunu bildiğinden sonbaharın, bu son günlerinde meşe ağaçlarının arasından süzülerek yüzlerine vuran güneşin sıcaklığını kaçırmak istemezcesine, sığınaklarının yanında oturmuşlardı. Kimisi bir meşe ağacının altında kitabını okuyor, kimi dalların, çalıların, dikenlerin yırttığı elbiselerini dikiyordu. Bir grup da koyu bir sohbete dalmış oturuyorlardı. Bazen gündemden açılıyordu konular, bazen yaşanan bir anıdan. Bazen hararetli bir tartışmanın sesi duyuluyordu, bazen de anlatılan komik bir anıdan gülüşmeler...

Sohbet eden gerilla grubunun içinden Fırat bir an dikkat kesilerek uzaklardan gelen helikopter sesine kulak kabarttı: "Ses uzaktan geliyor, bu tarafa doğru gelmiyor, büyük ihtimalle karakola gidiyor." dedi, diğer gerillalara.

Gittikçe uzaklaşan ve kaybolan helikopter sesiyle birlikte matarasından suyunu yudumlayıp yanına indirirken aklına bir şey gelmişcesine yüzünde bir

tebessüm oluştu Fırat'ın. Tam karşısında bulunan Faruk Fırat'ın yüzündeki tebessümü yakalamış ve :

- " Fırat, ma ne oldu? Ne geldi aklına? Gülüyorsun kendi kendine?" diye sordu. Fırat da bunun üzerine Faruk'a:

- "Helikopter sesi duyunca komik bir anı geldi bir an aklıma. O yüzden gülüyorum." diye cevap verdi...

Bunun duyan Halil iyice meraklanmış ve:

- "Anlat o zaman biz de seninle gülelim. Ma biraz paylaşımcı ol haa!" deyince, diğer gerillalar da gülererek Faruk'u desteklediler.

Anı kimi zaman matarasına doldurduğu ve yudumladığı bir yudum su gibidir gerilla için... Kimi zaman da yorgunluğunu alan bir bardak çay...

Fırat, başladı anlatmaya:

- "Bundan dört-beş ay önce arazide konaklıyorduk. Konakladığımız yerin üzerinden ve rutinin dışında olarak arka taraflarımızdan sürekli olarak helikopter sesleri geliyordu. Komutanımız da bu hareketliliği gözlemlememiz ve helikopterlerin nereye doğru gidip geldiklerine bakmamız için Faruk ile beni karşımızda bulunan ve çevreye hakim olan tepeye gönderdi. Yaklaşık 20 dakika sonra tepenin zirvesine

vardık. Biz çıkarken helikopter hareketliliği devam ediyordu.

Neyse, tepeden dürbün hareketliliği gözlemlemeye başladık. Helikopter karşımızdan bizim konakladığımız yerin arkasından gidip gözden kayboluyor, ama sesinden karakola doğru gittiğini anlıyorduk. Ses belli bir süre sonra kayboldu.

Biz de başladık Faruk'la helikopterin dönüşünü beklemeye... Beklerken etrafa, tepelere dürbünle bakıp kontrol ediyoruz.

Yaklaşık 15-20 dakika sonra helikopterin sesi uzaktan gelmeye başladı. Biz de geçişini kaçırmamak için konakladığımız tepenin arkasından çıkacağını düşündüğümüz yere dürbünle bakmaya başladık...

Biz bekliyoruz, bekliyoruz ama bir türlü helikopter bizim baktığımız noktadan çıkmıyor. Hani derler ya, "Ses var, görüntü yok" işte bizim helikopter de öyle. Sesi geliyor kulağa, ama kendisi görünmüyor göze!

Durum böyle olunca, biz de bunun üzerine espri yapmaya başladık. Halil:

- "Helikopterin başına yolda bir şey gelmesin!" diyor, ben de:

- "Olabilir, belki de kaçırmışlardır.

Yarın da gazetede manşetten 'Dersim'de helikopter kaçırıldı.' diye verirler. Dersim yine her zamanki gibi olay olur..." diye anlatıyor ve gülüyorduk.

İşte biz, bu esprileri yaparken helikopter nereden göründü bize dersiniz?

Karşı tepenin ardından beklediğimiz helikopter bir anda bizim bulunduğumuz yerin üstünde, arkamızda belirmez mi?

Biz dürbünle onu beklerken o birden arkamızda, baktığımız yönün 180 derece

tersinden çıktı... Biz de hemen kendimizi attık sağa sola. Biraz açıktaydık. Ağaçların altına atlamak için öyle yuvarlandık ki, 20 dakika 'da çıktığımız tepeyi yuvarlanarak bir dakikada inecektik neredeyse.

Ya işte, böyle oyun etti ve yuvarladı bizi helikopter... "

Fırat, anısını bitirdiğinde gerillalar arasında gülüşmeler başlamıştı. Ve bu gülüşmelerin arasından günlük komün nöbetçisi çayın hazır olduğunu sesleniyordu sarıya, kırmızıya ve yeşile çalan ve tüm dağları kaplayan yaprakların arasından...

*Yapraklar artık
neredeyse tamamen
dökülmüştü. Meşe
ağaçları dallarında
kalan son yapraklarını
da sanki bir yağmuru
andırırcasına dibinde
oturan gerillaların
üzerine döküyordu...
Artık, sonbaharın da
son zamanlarıydı. Kış
kapının eşiğinde
bekliyordu...*

35
Aralık
2015
Sayı: 1

KARADEMLİK

İki DHKC Gerillasıyla Röportaj

İlk toplantımızda çıkaracağımız dergiye dair her ayrıntıyı konuştuk. Bir ilki gerçekleştirmenin heyecanı sarmıştı hepimizi. Kesik kesik de olsa hep meskenimiz oldu dağlar. Biz hasretle dağlara yürüdük, dağlar da kucak açtı yığıtlerine her zaman. Şimdi yine dağlardayız. Bir de umudumuzu heyecanımızı, coşkunumu, özlemlerimizi, kinimizi, öfkemizi, sevgimizi, yaşadığımız her anın tecrübelerini, yüreğimizdekileri, kısacası insana ve hayata dair her şeyi anlatabileceğimiz bir dergi çıkaracağız üstüne üstlük. Derginin köşelerini konuşurken her bir şeyin bize, yani gerillaya dair olmasını istedik. "Kara demlik" köşesi de böyle ortaya çıktı.

Kara demlik, çay demek gerilla için. Çay ise mola demek, dinlenmek demek ve dolu dolu bir sohbetin adı demektir. Alüminyum çaydanlığın odun ateşi üzerinde kap kara oluşunun serüveni ise binlerce kilometrelik yolun toplam hikâyesidir işte. İşte bu hikâyelerin diyalogunu yazacağız her bir sayımızda.

Bazen bir grup gerillayla bazen hayattan ve topraktan öğrenen ninelerimiz, dedelerimiz ve gerilla ile karşılaştıklarında gözleri ıslıl ıslıl olan geleceğin serüvencileriyle sohbetlerimizi yazacağız. Biz yazacak siz

okuyacaksınız. Haydi, başlayalım o halde.

Uzun bir yürüyüşün ardından öncümüzün elini havaya kaldırmasıyla kolumuz duruyor. Her hangi bir tehlike işareti gelmediği halde mola vereceğimiz anlaşılıyor. Çok geçmeden beklentimizin boşuna olmadığını anlıyoruz. Mola komutu verilmişti. Öğle saatine denk geldiği için molamız uzun olacak. Güvenlikçimiz yanına iki gerillayı alarak etrafı keşfe çıkıyor. Çevrede bizim dışımızda başka bir gerilla birliği, davar otaran çoban, köylü ya da düşmanın varlığı yokluğu bu keşiften sonra anlaşılır.

Diğer yandan komüncümüz ve günlük komün nöbetçileri keşifçiler dönene kadar hazırlıklarını yapıyor. Odun toplanıyor, ocak için taşlar diziliyor. Ateşi ise keşiften dönülünce yakacaklar. Çantalarımızı indirmiş bekliyoruz. Hava yavaş yavaş serinliyor, ancak buna rağmen yürüyüşlerden sonra hepimiz kan ter içinde kalıyoruz her defasında. Silahlarımız elimizde, kütüklüklerimizle duruyoruz. Nihayet keşfe çıkanlar dönüyor. Keşif temiz. Nöbetçiler nöbet yerlerine giderken birliğimizin geri kalanı konaklama yerine yerleşiyor sonunda.

Bir yandan yemek pişiyor diğer yandan elinde kara demlikle komün nöbetçisi sudan dönüyor. İbrahim fırsattan istifade edip kitabını okuyor. Her zamanki gibi, Keleş hemen yanı başında... Büyük bir tutkuyla bağlı silahına... Yanı başında birliğimize en son katılan, birliğimizin en yaşlı ama en dinamik Yücel abi oturmuş yine bir şeyler yapmakla meşgul. İki gün önceki harita dersinde pergelimizin olmayışına hayıflanarak hemen bu yokluğu var etmeye koyulmuş, odunları yontarak pergel yapıyordu. Yanlarına yaklaştım. "Karademlik'in ilk konuklarını buldum" dedim. "Çay olmaksızın konuşmam" dedi İbrahim... Yücel abi de "tabi ya 'karademlik'te çaysız olur mu muhabbet" diyerek katıldı İbrahim'e. Eh madem öyle çaylarınız benden. İsim bir hayli zor olacak gibi. İki çaykolik gerillay konuşurmak için kahveci çırağı gibi tepside çay taşıyacağım anlaşılan. Varsın olsun, n'apalım. Görev aşkı için katlanmak gerek! Gerillacılık da öyle değil mi? Doğanın önümüze çıkardığı saymakla bitmez zorlukları aş aşı geçiyoruz patikaları. Daha düşmanla çarpışmadan ilk savaşımızı kendimizle doğaya karşı veriyoruz. Buradaki aşk nedir öyleyse diye sordum İbrahim'e hiç beklemediği bir anda. Alışageldik üslubuyla "şimdiiiiii" deyip durdu. Fazladan sarf ettiği bu "i"ler düşünme aralığı veriyor olmalı kendisine!

- Evet, İbrahim nedir bu aşk, nedir gerilla olmak senden dinlesin halkımız?

İbrahim: En başta Parti-Cephemize, önderimize olan bağlılığımız. Halkımıza ve yoldaşlarımıza olan sevgimiz.

Şehitlerimize verdiğimiz sözler, onların hesabını sorma isteği... Bunlardır bizi en başta zorluklar karşısında güçlü kılan, zorluklarla baş etmemizi sağlayan. Her gün onlarca insanımız katlediliyor. Üzerine kimyasal bombalar atılıyor. Evinden yurdundan zorla göç ettiriliyor. Çocuklarımızın beyinleri sokaklara akıtılıyor. İnsanlarımız açlıkla, yoksullukla boğuşuyor. Ve bunların yanında birileri de ceplerini dolduruyor. Yetmiyor ayakkabı kutularını dolduruyor. İşte budur bizi dağlara çıkaran, gerilla yapan. Bu düzeni ortadan kaldırma, tüm acıların hesabını sorma isteğidir. Sevdamız partimizedir. Önderimizdir, şehitlerimize, halkımızadır...

Yücel: Mademki oturduk karademlik başına şöyle güzel bir çay ile sohbet bizim için en güzel şeylerden biridir. Ben de şöyle devam edeyim. Dağlara çıkmak zulme ve baskıya isyandır. Yani bu isyanın yarattığı bir sonuç... Tabi, biz devrim için düşmanı her yerde vurmak ve savaş halklaştırmak için dağlardayız. Dağlarda gerilla olmak devrimciliği nasıl ve neden yaptığımızdan bağımsız değil. Halkını ve vatanını sevmeyen devrimcilik yapamaz. Sonsuz bir sevgi ve aşkla bu savaş büyötmek için ölüp öldürür gerilla. Bu sevdamız aşkın ta kendisidir bence.

DHKC GERİLLA: Bu köşenin konukları olmak bir ayrıcalık tabi. Bir yandan çaylarımızı içerken sohbetimiz sürsün. İkinizin de üzerinde durduğu ortak nokta halka karşı uygulanan

zulüm, adaletsizlik ve bunca isyan... İyi de tüm dünyada yılların silahlı mücadelesi yürüten örgütleri bir bir cellatları ile masaya oturup silah bırakma kararı alırken, dağları kalekollara bırakırken biz hangi güçle yeneceğiz bu zulmü ve adaletsizliği?

İbrahim: Evet, dün koca koca anlı şanlı örgütler silah bıraktı. Bugün onlara katılmayı bekleyen ve sıraya girenler var. Böyle olduğu için bir tek savaştan biz kalmış olabiliriz. Bu bizim savaşma kararlılığımızdan, iktidar iddiamızdan, sosyalizm hedefimizden vazgeçiremez. Biz yola çıkarken haklılığımıza güvenerek kazanacağımıza inanarak yola çıktık. Halkımızdan başka dayanacağımız güç tanımadık bu yolda. Savaşma nedenlerimiz ortadan kalkmış değil. Sömürünün, zulmün, adaletsizliğin olduğu bir dünyada savaşmaktan başka yol yok. Bunu biliyoruz. Bunun için savaşıyoruz. Bu yüzden hala M-L sandalyemizde oturuyoruz ve oturmaya devam edeceğiz.

Bu savaşta gücümüzü; halkımızdan, tarihsel haklılığımızdan, Parti-Cephemiz'den, ideolojimize olan güvenden, kazanacağımıza olan inançtan alıyoruz. Tek başımıza kalsak dünyada Kurtuluşa Kadar Savaşmaya devam edeceğiz.

Yücel: '90'larda "sosyalizm öldü" naraları atarak yoğun bir karşı propaganda örgütleyen emperyalistler ve işbirlikçilerinden etkilenen sol da illegalityi, silahlı mücadeleyi tasfiye etmeye çalışmış, yasal partiler kurmuş,

düzene dönmüştü. PKK gibi hareketler de bayraklarından orak çekiçleri çıkarmış, "barış, ille de barış" sloganına sarılmıştı. Ama biz ne '90'larda ne de sonraki yıllarda sosyalizm inancımızdan ve silahlı mücadelemizden vazgeçtik. Dünyada birçok örgüt silahlı mücadeleyi terk edip barış masasına oturur. Katilleriyle pozlar veriyor. PKK de böyle pozlar verdi katil AKP'yle. Şimdi Kürt halkına yönelik katliamlarını sürdürüyorlar.

Bu koşullarda bizim tekrar gerillayı örgütlememiz ve hayatın her yanında savaş büyütmekte ısrarımız sosyalizme ve devrime olan inancımızdan gelir. Gücümüzü siyasal ve tarihsel haklılığımızdan alıyoruz. Silahlarımızı yön veren beynimizdir. Ve bu düzeni yerle bir etmeden, halklarımızı özgürlük, kurtuluş gelmeyecek. Bunu da çok iyi biliyoruz. Bağımsızlık olmadan demokrasi de olmaz. Bağımsızlık olmadan özgürlük olmaz. Ve emperyalistlerle ne de faşizme uzlaşmayacağız.

DHKC GERİLLA: Güzel bir sohbet oldu. Bu güzel sohbet için yoldaşlarımız Yücel Abi ve İbrahim'e teşekkür ediyoruz.

Karademlik sohbetlerimiz hiç bitmeyecek, bazen bir molada, bazen bir köy evinde, bazen bir çadırda... Kısacası gerillanın olduğu her yerde karademliğimiz sıcak ve dolu olacak. Ve tabi ki karademlik sohbetlerimiz yüreğimizin sesini taşıyacak size.

Bir sonraki karademlik sohbetimizde görüşmek üzere sevgi, selam, saygılarımızı yolluyoruz.

GERİLLAYA DAİR...

GERİLLANIN YÜREĞİ

Burada,
Şafağın ışıkları, gülün
pembesi, şaşkın ürkek
Yoksul bir çocuk
gülümsemesi gibidir
Burada ılık ılık esen bahar
rüzgarı
Genç bir yüreğin sevdiğini
özlemesidir
Her kazma sallayıpta
Alında akan ter ve yemek
tasında
Hatice'nin elleriyle
hazırladığı
Gözlemesi hayat verir
Burada hayat,
Gülen çocuğun
gözbebekleri kadar sade,
Gencecik sevdalar kadar
basit
Ve etkileyicidir
Burada hayat,
Gecenin karanlığında
fırtınadır sanki
Ürkütücü gelir adama.

Alınlarda akan ter gibi sıcak
Çırılçıplak Filistinlerde
yaşamak
Kolay gelir amma
Kolay değildir
Bu öylesine inatçılıktır ki,
Değil bir, bin parça olsun
gemim
İster fırtına biçsin bedenimi
Yine de bu okyanusta
Bana ait
Ve yalnızca bizim olan
Bir parça ada var olacak
mutlaka
Ve mutlaka şafak
Munzur sularında çatlatır
karpuzu
Dağlarda yangınımıza
Dağlarda silahlarımıza
yaslayıp
Munzur doruklarını
çatlatacak
Güneş doğacak
Bizim güneşimiz.

Kahraman ALTUN

Gerillanın Afişı

DHKC GERİLLALARINA
KATIL !
KURTULUŞ BAYRAĞINI
YÜKSELT !

«Gerçekten Kazanmak İçin
Neye İhtiyacımız Var?
Üç Şeye; Birincisi Silah,
İkincisi Silah,
Üçüncüsü Silah Ve Yine
Silah» Stalin

DÜŞMANI VURMAK İÇİN ÖĞREN ÖĞRET!

MOLOTOF

Gün geçmiyor ki faşizmin saldırılarıyla karşılaşmayalım... Şehit haberleri, mahalle baskınları, operasyonlar, polisin mahallelerimizde estirdiği terör, kurumlarımıza yönelik saldırılar ve daha başka başka...

Faşizmin bu saldırılarına karşı direnmek meşrudur. Ancak nasıl direneceğiz? Her zaman için bir keleş, el bombası, tabanca, bomba, roket bulamayabiliriz. İşte tam da bu noktada bazen taş, bazen bir sopa, sapan, benzin, bıçak ve hatta sadece bir ip bile düşmana karşı kullanabileceğimiz bir savaş aracı olabilir.

Bunlar dışında hazırlayacağımız çok basit silahlarla bu saldırıları püskürtmek düşmanın katliamlarına, baskı ve terörüne en etkili cevaplar verebilmek mümkündür.

Molotof işte bu silahlardan biridir. Molotof gerek basit yapımı ve içine konulacak malzemelerin rahat temini, gerekse etkisi bakımından savaşımızın olmazsa olmaz silahlarından biridir. İyi yapıldığında ve doğru kullanıldığında molotof hedef düşman üzerinde büyük

MOLOTOF NEREDE KULLANILIR?

İyi hazırlanmış bir molotofun etkisi uzun süreli olur.

Kullandığımız hedefe büyük ekonomik zararlar verebileceği gibi düşman unsurunu da imha edebilir. Bu durumda halk düşmanı kurum ve kuruluşları, onların binalarına araçlarına, düşmanla işbirliği yapan ajan ve muhbirlerin binalarına, araçlarına, toplumsal gösterilerde polise, emperyalizmin şirketlerine, onların halkımızı sömüren bankalarına, alışveriş merkezlerine, yol kesmede, barikatlarda, yozlaşmanın yayılmasına neden olan, kumar oynatan, fuhuş yaptıran kahve, lokal, kafe gibi yerlere kadar geniş bir kullanım alanı vardır.

bir şok, korku ve panik yaratarak çarpışmayı lehimize çevirebilir. Ve dahası, düşman unsurunu veya hedef noktayı yapımı basit bir molotofla yok etmek pekala mümkündür.

Tabi, her silah gibi molotofu kullanan yine insandır. Sonucu tayin edecek olan insan iradesidir.

Nedir insan iradesi: En başta halk ve vatan sevgisi, düşmana duyduğumuz öfkenin büyüklüğü yani sınıf kini ve elbette cüret ve kararlılığımızda somutlanır.

Bunları kendinde toplayan bir savaştı düşmanını tek bir taşla bile yenebilir! Molotofla neler neler yapmaz ki?

Etkili ve başarılı bir sonuç için kullandığımız silahı iyi tanımak ve bilmek yani ustalaşmak önemlidir. Molotof için de böyledir.

Molotof konusunda ustalaşmak dediğimiz şey, ne katacağımızı, nasıl katacağımızı ve nasıl atacağımıza hakim olmaktır.

Şimdi bir yandan anlatmaya devam edeceğiz, diğer yandan molotofumuzu hazırlayacağız.

Hazır mısınız?

Molotof nedir?

Molotof, hızlı yanan ve nispeten yavaş yanan yapışkan özellikler gösteren maddelerin karışımından oluşan ve bir cam şişe içinde hazırlanan yangın çıkartmak amaçlı kullanılan halk patlayıcılarıdır.

Molotofun içinde bulunan başlıca hızlı yanıcılar şunlardır:

- **Benzin**

- **Tiner**
- **Neft**
- **Mazot**

Ancak bunlar dışında başka yanıcıları da kullanmak mümkün. Her şey devrimci yaratıcılığımıza ve üretkenliğimize bağlı.

Devam edelim.

Molotofta kullandığımız yavaş yanıcıları ise şöyle sıralayabiliriz:

- **Yanık yağ**
- **Motor yağı**
- **Zeytinyağı**
- **Yağlı boya**
- **Reşo (soba yakmaya yarayan jel)**

Ve son olarak yapışıcıları da belirtelim:

- **Bali**
- **Solüsyon***
- **Rendelenmiş yeşil sabun**
- **Köpük (cipsin**)**
- **Kauçuk**
- **Tursil**
- **Yumurta**
- **Şeker**
- **Talaş**

*Solüsyon: Lastik yapıştırıcısı olarak kullanılan eritici sıvı yapıştırıcı

**Cipsin: Beyaz eşyaların taşınması sırasında koli içine yerleştirilen köpük. İnşaatlarda ses ve ısı yalıtımı için duvarlarda kullanılan strafor da köpük yerine kullanılabilir.

Özelliklerine Göre Molotofu Üç Ana Bölümde Ele Alacağız

1- Fitilli Molotoflar

2- Fitisiz, kırılınca yanan molotoflar

3- Zamanlı molotoflar

Basitten karmaşığa doğru her üç özellikteki molotofları örnekleriyle anlatmaya başlayalım.

1- FİTİLLİ MOLOTOFLAR

Bu tür molotoflar cam şişenin ağzına yerleştirdiğimiz bir fitil aracılığıyla ateşlenen molotoflardır.

Fitil nasıl yapılır?

Fitil dediğimiz malzeme eski bir çarşaf, atlet, penye vb. bir kumaş olabilir. Bu kumaşın tek özelliği pamuk yani emici olmasıdır. Fitil, kumaştan 20-30 cm. uzunluğunda ve 3-4 cm. genişliğinde bir şerit kesilerek hazırlanır. Bu şeritin tam orta yerinden bir düğüm atılır. Molotof karışımını hazırladıktan sonra fitili bir yarısı şişenin içinde kalacak şekilde yerleştiririz. Fitilin düğüm noktası şişenin ağız boğumunda sabitlenir. Böylece fitil bir kapak görevi görür. Ayrıca benzinin dökülmesini engeller. Fitilin dışında kalan bölümü ateş alabilmesi için molotofu atmadan önce şişeyi ters çevirip fitilin benzinle ıslanması sağlanmalıdır. Eğer fitil, geç ıslanıyorsa attığımız düğümü gevşetmemiz gerekir.

Ancak, çok gevşek olduğunda da fitil yerinden çıkabilir. Belli bir ayar tutturabilmek için önceden el alıştırmaları yapmakta fayda vardır.

GÜVENLİK ÖNLEMLERİ

Bir savaşın içindeyiz. Ve patlayıcı yapıyorsak her şeyden önce güvenlik kurallarımız olmalı. Güvenlikten kastımız iki amaçlıdır. Bir, hazırlık aşamasında yapacağımız küçük bir yanlış, dikkatsizlik, kendimize zarar vermemek içindir. İki, eylemin ardından düşmana delil bırakmamaktır. Güvenlik kurallarının ihlali, esnetilmesi, önemsenmemesi, unutulması durumunda zararlı çıkacak olan devrimci mücadelemiz olacaktır. UNUTMAYALIM. HER İŞİMİZİ DEVRİMİ BÜYÜTME GİBİ BİR SORUMLULUKLA YAPACAĞIZ, İLKELİ, KURALLI ÇALIŞACAĞIZ.

GÜVENLİK KURALLARI

1- Kafamız zinde olacak. Kafamızı dağıtacak hiç bir şey düşünmeyecek, dalmayacağız. Bir tek işimize odaklanacağız.

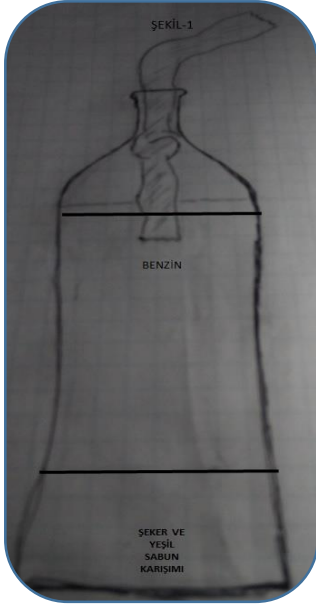
2- Parmak izi bırakmamak için mutlaka eldiven kullanmalıyız. Molotofun hazırlanması, taşınması ve eyleme kadar her aşamada eldiven kullanmalıyız. Ameliyat eldiveni olarak bilinen tek kullanımlık ince eldivenler parmak izini engellemiyor. Bu nedenle kullanacağımız eldiven elimize tam oturan, temizlik ya da bulaşık eldiveni olabilir.

Fitilin ne olduğunu, nasıl yapıldığını öğrendikten sonra molotof yapmaya başlayalım.

1. ÖRNEK

Malzemeler:

- Benzin (Hızlı yanıcı)
- Zeytinyağı (Yavaş yanıcı)
- Şeker (Yapışıcı)
- Yeşil sabun (Yapışıcı)
- Cam şişe (Kırılması kolay bira ya da rakı şişesi vb.)
- Fitil

Yapılışı:

Yeşil sabun rende ile iyice ufalanır. Ardından şekerle karıştırılarak şişenin üçte biri kadar içinde doldurulur. Zeytinyağı ve benzin ilave edilerek iyice karıştırılır. Zeytinyağı ve benzin şişenin yarısını geçmemeli. Karıştırma işlemi şeker ve sabun iyice eriyinceye kadar sürdürülür.

3- Çalışma yaptığımız alanda yanıcı madde, tüp, çakmak, sigara, kibrit bulundurmayacağız. Yüksek gerilim hatlarının yakınında çalışma yapmayacağız.

4- Kullanacağımız malzemeler temiz olmalı. Şişeler önceden iyice silinmeli. Üzerlerindeki reklam kâğıdı sökülmalıdır. (Reklam kâğıdı şişenin kırılmasını engelleyebilir.) Fitil olarak eğer bir tişört kullanıyorsak temiz ve yıkanmış olmalı. Üzerinde ter, kıl örneği bulunduran tişörtler geriye dönük delil bırakabilir.

5- Atış kurallarına kesinlikle uymalıyız. Aksi durumda kendimizi yakabiliriz.

6- Molotofun fitilini tutuşturmak için kaliteli bir çakmak kullanmalıyız.

7- Hazırladığımız molotofun sağlam olup olmadığından emin olmalıyız. Bunun için molotofu fitilden tutup tartmalıyız. Eğer fitil şişenin ağzından çıkmıyor, benzin dökülmüyorsa hazırladığımız molotof sağlamdır.

8- Molotofu hazırladıktan sonra şişeye bulaşmış karışımı kuru temiz bir bezle son bir defa iyice kurulamalıyız. Neden? Şişeye bulaşmış benzin molotofu kullandığımızda bizi yakabilir, ya da dış yüzeyi kaygan olduğundan şişeyi sağlam kavramamızı engeller.

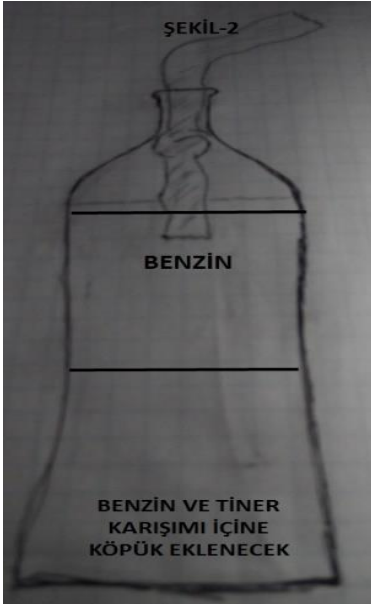
Eğer zaman varsa şişe sıcak bir kabın içine konularak da karıştırılabilir. Bu şekilde sabun ve şekeri erimesi daha hızlı olacaktır. Karışımlar eridiğinde üst tarafa bir miktar daha benzin ilave edilir ve fitil takılarak kullanılır. (Bkz: Şekil-1)

2. ÖRNEK

Malzemeler:

- Benzin (Hızlı yanıcı)
- Tiner (Hızlı yanıcı)
- Cipsin (Köpük-yapııcı)

Yapılışı:

Şişenin en dibine biraz benzin ve tiner karışımı kullanılır. Üçte bir oranında üzerine köpük parçalanarak konur. Köpük benzinle ve tinerle temas ettiğinde erir ve şişenin altında gri renginde tutkal kıvamında bir hal alır. Şişe yarısına kadar doldurulur. Üst

tarafa benzin konur ve fitil takılarak hazırlanır. Bu karışım şişenin ağzı hava almayacak şekilde kapatılarak bir gün bekletildikten sonra kullanılırsa daha iyi sonuçlar verir. (Bkz: Şekil-2)

Denenmemiş bilgi bilgi değildir!

Denemeden kullandığımız her şey risklidir, güvenemeyiz!

Molotoflu eylemlerde elimizde kaliteli çakmak bulundurmak avantajlıdır, mümkünse zippo tarzı çakmak bulundurmak iyi olur. Bu çakmaklar rüzgardan, nemden, etkilenmeyen çakmaklardır.

Piyasada aynı marka adi çakmaklar da vardır. Bunlara dikkat edelim.

Doğada hiçbir madde sadece o değildir. Yani bildiğiniz çay şekeri gördüğünüz gibi çayımızı tatlandırmıyor sadece. Şeker daha nelere kadir önümüzdeki sayılarda anlatacağız. Ya da yeşil sabun gerçekten iyi bir temizleyici!

Düşman soyunu temizlemeye yarıyor. Ve önemli bir sonuç, şimdi sıra sizde, düşman her yerde!

2- FİTİLSİZ, KIRILDIĞINDA YANAN MOLOTOFLAR

Konu başlığımızdan anlaşıldığı gibi bu molotoflarda fitil kullanmıyoruz. Peki, o halde ateşleme nasıl gerçekleşiyor? Elbette, sır değil! İşte

tam bu noktada doğa ananın haklı savaşımıza sunduğu sınırsız katkıdan faydalanacağız.

Doğada birbiri ile karıştırıldığında etkileşime giren birçok kimyasal madde bulunur. Bu etkileşim; patlama, yanma, erime, duman çıkarma ve daha başka sonuçlar şeklinde gerçekleşir. Bir kimyasal maddenin etkileşime girdiği maddeleri bilmek önemlidir. Doğaya bu gözle bakınca aslında hiç de küçümsenmeyecek oranda savaş aracı yaratabileceğimizi görebiliriz. Bizim askeri sanatımız da böyle ortaya çıkacaktır.

Örneğin, Sülfirik asit ile kibrit tozu karıştırıldığında ateş çıkar. Ya da potasyum klorat ile sülfirik asidi karıştırdığımızda ise kıvılcım şeklinde patlamalar oluşur. İşte biz bu özellikleri kullanarak kırıldığında yanan molotoflara iki örnek anlatacağız.

Haliyle kafada soru işaretleri oluşmuştur. Nedir bu sülfirik asit, nedir potasyum klorat? Karışımları rahat temin edilebileceğini söylemiştiniz, şimdi nereden bulacağız bu adını zor telaffuz ettiğimiz malzemeleri? Aslında öyle sanıldığı gibi bulmakta zorlanacağımız ve hiç de bilmediğimiz malzemeler değil.

Sülfirik asit, zaç yağı diye bilinir. Kuyumcularda, kimya depoları ve laboratuvarlarda, okul laboratuvarlarında vb. bulunur. Sıvıdır. Rengi ise kayısı suyu gibidir.

Uyarı: Sülfirik asidi cam kaplarda saklayın. Üzerine kesinlikle su dökmeyin. Ağzını kapalı tutun, vücuda kesinlikle değmemeli. Değerse, bol su

ile yıkanmalıdır. Satın alırken okulda laboratuvarında kullanacağız diyerek satın alınabilir.

Potasyum klorat, tarımda gübre olarak kullanılır. Halk dilinde çiçek-bahar gübresi veya mazotlu potas olarak adlandırılır. Potasyum klorat kuru haldeyken pudra şekeri nemliyen birbirine yapıştığında top top halindedir. Beyaz renklidir. Potasyum ile çalıştıktan sonra eller çok iyi yıkanmalıdır. Yüze-göze kesinlikle sürülmemelidir. (Bütün maddeler için bu geçerlidir.) Su içinde erimez başka bir madde ile eritmeye çalışılsa bile dibe çöker. Isıda 200 derecede erir, 100 derecenin altında kurutulur.

Kuruduktan sonra hassaslaşır. Zirai Donatım Kurumları'nda, Ziraatin yapıldığı yerlerde bulmak kolaydır. Buralardan alırken halk dilindeki adıyla (çiçek bahar gübresi) istenmelidir. Polis bunun patlayıcı yapısında kullanıldığını bildiği için satın alırken dikkatli olunmalı ve uygun bir senaryo tasarlanmalıdır.

Uyarı: Potasyum kloratın hepsi patlayıcı yapısında kullanılmazlar. Saflık derecesinin yüksek olması gerekir. Elimizdeki potasyum kloratın patlayıcı yapısında kullanılıp kullanılmadığını anlayabilmek için biraz potasyum kloratın üzerine birkaç damla sülfirik asit dökeriz. Eğer potasyum kloratın üzerine sülfirik asit döküldüğünde sıçramalı bir şekilde yanıyorsa patlayıcı yapısında kullanabiliriz. Yanmıyorsa kullanamayız. Çuvalın üzerinde POTASYUM KLOLAT KLOREL (KCI) yazılı olanlar patlayıcı yapısında

kullanılmazlar. Patlayıcı yapımında %100 oranı en iyisidir.

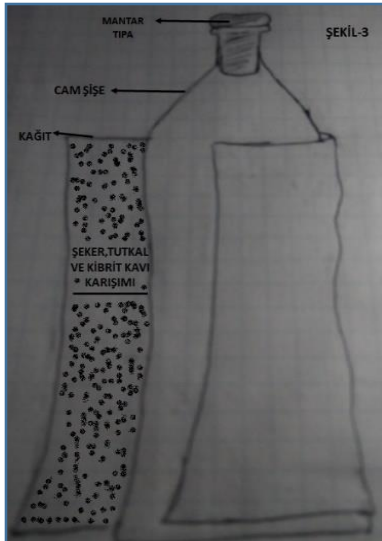
Kibrit eczası, çakmaklardan önce ateş yakma için kullandığımız bildiğimiz kibrit. Kibrit odunu ucundaki kahverengi maddeyi kazıdığımızda kibrit eczası elde etmiş oluruz. Şimdi gözden düşmüş olsa da bizim için hala değerli bir madde! Elinizin altında mutlaka bol miktarda bulundurun. Adalet bazen bir kibrit eczasıyla tecelli olur!

Birinci örnek;

Malzemeler:

- Benzin
- Sülfürik asit
- Mantar tıpa
- Cam şişe
- Kibrit eczası
- Şeker
- Tutkal
- Şişeyi saracak ebatta kağıt.

Yapılışı:

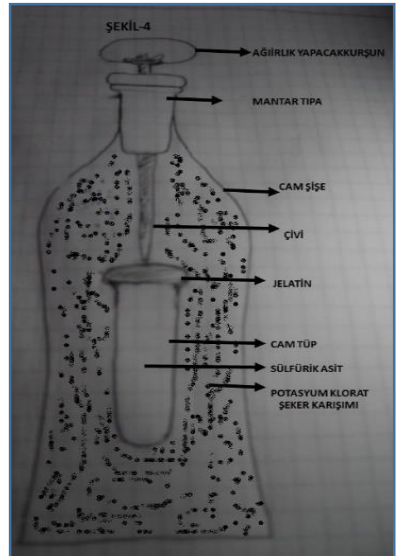

Bir şişenin dörtte üçüne benzin konur. Kalan dörtte birine de sülfürik asit konulur. Şişeye mantar bir tıpa takılır. Daha sonra şişenin etrafı ıslak bir bezle silinip iyice kurulanır. Şişenin etrafını kaplayacak büyüklükte bir kağıt kesilir. Bu kağıdın bir yüzü tahta tutkalıyla iyice tutkalanır. Bir kaşık şeker ile üç kaşık kibrit tuzu tutkallı kağıdın üzerine serpilir. Bu kağıdın tutkallı yüzü şişenin etrafına sarılır. Bu molotof fitil gerektirmez. Yukarıdaki işlemler tamamlandıktan sonra bu şişe hedefe atılır. Şişe kırılınca sülfürik asit, kibrit tozu-şeker karışımını ateşler. Çıkan ateş de etrafa yayılan benzini ateşler.

İkinci örnek;

Malzemeler:

- Potasyum klorat
- Şeker
- Jelatin

- Cam tüp (Laboratuarlarda kullanılan t p)
- Sülfürik asit
-  ivi
- Ağırlık yapacak maden (kurşun vb.)

Yapılışı:

Bir  i e içine potasyum klorat- eker karışımı konur. Ağı çok katı jelatin vb. ile sarılı sülfürik asit dolu cam tüp ise jelatinli kısmı yukarıya gelecek biçimde karışımın içine yerleştirilir.  i enin ağzına tıpa konur. Ve bu tıpa jelatinin tam üstüne gelecek şekilde (Dikkat: Jelatini delmeyecek) bir çivi batırılır. Çivinin  i enin dışında kalan kısmına ise kurşun gibi ağırlık yapacak bir maden lehimlenir.  i e fırlatıldığında yer çekimi nedeniyle ağırlığın üzerine düşecek, çivi, daha fazla  i enin içine girecek jelatini delemek ve asidin karışıma dökülmesini sağlayacaktır. Böylece yanma gerçekleşecektir.

3- ZAMANLI MOLOTOF KOKTEYL 

Bu tür molotofları iki şekilde kullanmak mümkün. Hazırladığımız molotofu eylem yerine bırakarak uzakla abiliriz. Ya da  i e hedefin üzerine atılır, çarpmayla sülfürik dolu cam tüp kırılır ve o anda yanma gerçekleşir. Bu iki kullanım şeklini bilmekte fayda var. Öyle zamanlar olur ki, hazırladığımız zamanlı molotof kokteylini eylem yerine varmadan kullanmak zorunda kalabiliriz. Siz siz olun, öyle bir zorunlulukta emeğinizin hakkını verin, patlasın    eler düşmanın kafasında!

MOLOTOF NASIL ATILIR?

1- Molotof hedef gözetilerek sırtımızın ve ba ımızın üzerinden geçmeyecek şekilde yandan bir yay çizerek atılır.

2-  i enin kırılması için  i enin taban kısmından sıkıca kavranır ve hedefe doğru sert bir şekilde fırlatılır.

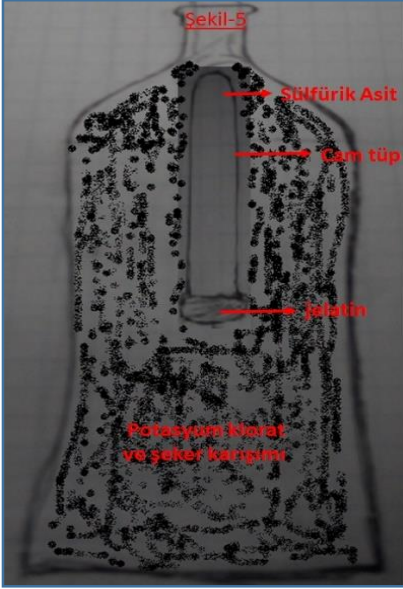
3- Burada dikkat edilmesi gereken nokta şudur. Molotof asla bir ta  gibi atılmamalı. Molotofu tuttuğumuz kolu dirsekten kırmamalıyız. Molotof yandan savrularak atılmalıdır. Ba  ve sırtın üzerinden atılan molotofun kaza ile dökülmesi durumunda kendimizi yakarız.

4- Molotof  i esi ile cam kırılmaz.  nce atılacak yerin camı başka bir malzeme ile kırılır, molotof ondan sonra atılır.

Birinci örnek;

Malzemeler:

- Potasyum klorat, 300gr.
- Şeker, 100gr.
- Cam tüp
- Sülfürik asit
- Jelatin

Yapılışı:

Bir cam tüpe sülfürik asit konulur. Ve tüpün ağzı jelatin kağıdı ile sıkı bir şekilde sarılır.

Bir başka şişeye ise yukarıda belirttiğimiz oranda potasyum klorat ve şeker karışımı konur.

Eylem anına kadar sülfürik asidin jelatine temas etmemesi için cam tüp ters muhafaza edilir.

Eylem yerinde cam tüp jelatin şişenin içine girecek şekilde şişeye yerleştirilir.

UNUTMAYALIM Kİ,
Teknik açıdan modern ve bizden güçlü silahlara sahip ancak tarihsel olarak haksız ve ideolojik olarak zayıf bir düşmanla yürüttüğümüz savaşta "çarpmışma ruhu ve sınıf kını muazzam bir güçtür" der "Halk Savaşı'nın Askeri Sanatı"nda Giap.

Savaşmak gerçekten de bir sanattır.

Düşmana duyduğumuz öfke ve çarpışma ruhu sayesinde düşmanın teknik gücünü alt edebileceğimiz birçok silah geliştirmiştir halklar.

Molotov böyle bir silahtır.
Sıra sizde. Başarılar diliyoruz...

Sülfürik asit jelatini deldiğinde karışımın içine dökülür ve patlamayla birlikte yanma gerçekleşir.

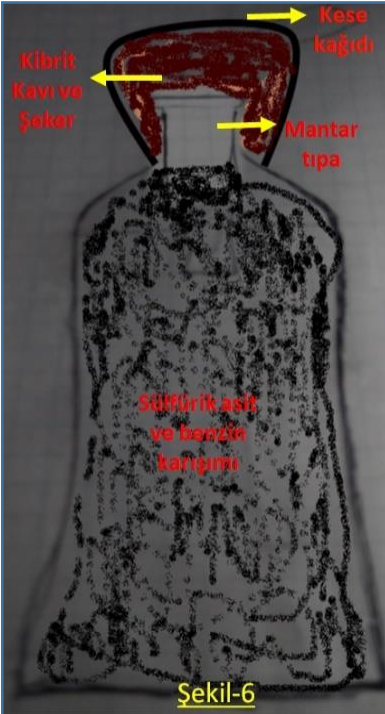
Eylem yerinden ayrılma süresini ayarlayan asidin jelatini delme süresidir.

İkinci örnek;

Malzemeler;

- Benzin
- Sülfürik asit
- Kibrit tozu
- Şeker
- Mantar tıpa
- Kese kağıdı

Yapılışı:

Bir rakı şişesine önce benzin konur. Bunun üzerine bir çay bardağı sülfürik asit eklenir. Şişenin ağzı mantar tıpa ile kapatılır.

Bir miktar kibrit tozuyla şeker karıştırılıp bir kese kağıdının içine konur.

Bu kese kağıdı şişenin ağzına takılıp şişe ağzı yere bakacak şekilde hedefe bırakılarak gidilir.

Bu molotof bir süre sonra mantarın eriyip karışıma asit damlamasıyla ateş alır ve benzini yakar.

Halkın Adaleti halkın öfkesidir. Halkın öfkesi, milyonlarca ezilenin çektiği acıların, çilelerin, yaşadığı ağır sömürünün, gördüğü pervasız zulmün yaşadığı büyük adaletsizliğin düşmanın beyinde patlamasıdır. Halkın öfkesi tarihseldir. Bu yanıyla halkın öfkesi Halkın Adaletinde kendisini bulur. Halkın Adaleti tarihsel haklılığa ve meşruluğa sahiptir. Ve Halkın Adaleti kimi zaman bir şişe Molotof olup düşmanı vurur!

**ELİF ŞAFAK BAHTİYAR GÜNAY VE DİLEK...
YOLDAŞLARIMIZA SIKILAN HER BİR
KURŞUNUN
HESABINI SORACAĞIZ!**

ŞEHİTLER KAVGAYA SAVAŞA ÇAĞIRIYOR!

DERSİM'DE GERİLLAYDILAR!
DERSİM'DE SAVAŞTILAR! ADALET OLDULAR!
DERSİM'DE ŞEHİT DÜŞTÜLER!

CEMİŞGEZEK-HADİSAR ŞEHİDİ: ALİ HÜSEYİN AVCI (Haydar) **23 NİSAN 1993**
PERTEK ÇALAXANE ŞEHİTLERİ (12'LER): 1- ALİ ÖZBAKIR (Mehmet) 2-
SELVİ UZUN (Nurten) 3- BEHİYE CANİK (Eda) 4- EYLEM YILDIZ (Perihan) 5-
ABİDİN YILDIZ (Ali Hüseyin) 6- ABDİ ŞEKER (Halil) 7- CİHAN TAÇYILDIZ
(Veysel) 8- CENGİZ KALA (Hasan) 9- ÖZGÜR KILIÇ (Mustafa) 10- HAYDAR
AYDIN (Avni) 11- HASAN AKTAŞ (Selçuk) 12- MEHMET ÇOLAK (Hayri) **19**
MART CEMİŞGEZEK-KRASOR ŞEHİTLERİ: 1- NAZIM KARACA (Cemal) 2-
MÜRSEL GÖLELİ (Arif) 3- FERİDE KARACA (Hamiyet) **4 MAYIS 1994 İKİNCİ**
ÇALAXANE ŞEHİTLERİ: 1- SERPİL YILMAZ (Ferda) 2- AYTEN YÜKSEL
KELEŞ (Şadan) **3-4 EYLÜL 1994 ÇEMİŞGEZEK ULUKALE ŞEHİTLERİ:** 1-
AYDEMİR ŞAHİN (Niyazi) 2- NURHAN AZAK (Eylem) 3- ASUMAN KOÇ
(Makbule) 4- HÜLYA ATEŞ (Perihan) 5- ORHAN KORKUT (Hasan) **9-10 EKİM**
1994 OVACIK EMİRGAN DİRENİŞ ŞEHİTLERİ: 1- YALÇIN ÇAKMAK (Yücel) 2-
ADNAN BERBER (Akın) 3- HALİL İBRAHİM EKİCİBİL (Vehbi) 4- NECLA
ÇAVUMİRZA (Eda) 5- PINAR GÜNGÖR (Hatice) 6- HATİCE YILDIZ (Behiye) 7-
ZEYNEL KIZILKAYA (Vedat) 8- ADALET YER (Hamiyet) 9- MEHMET ALİ
AYDIN (Uğur) 10- AYDIN BULMAK (Cavit) 11- MURAT ER (Mustafa) 12- ALİ
ÇELİK (İbrahim) 13- TUNCAY KAHRAMAN (Arif) **6 ARALIK 1994 ÇAYTASI**
DİRENİŞİ ŞEHİTLERİ: 1- KEMAL ASKERİ (Ekrem) 2- MİKAİL GÜVEN
(Mazlum) 3- ERKAN AKÇALI (Özgür) 4- NİHAT KAYA (Haydar) 5- AHMET
GÜDER (Turgut) 6- GÜLSEREN BEYAZ (Satı) 7- HÜSNİYE AYDIN (Sabo) 8-
ŞENAY SONAR (Fatma) 9- MEHMET ALİ ÖZTÜRK (Ayhan) **25 HAZİRAN**
OVACIK KARADERE ŞEHİTLERİ: 1- KENAN GÜRZ (Murat) 2- CEM GÜLER
(Nazım) 3- ZEHRA ÖNCÜ (Selvi) 4- DOĞAN GENÇ (Cihan) 5- FİGEN
YALÇINOĞLU (Hatice) **12 KASIM 1996 ÇEMİŞGEZEK PAŞACIK ŞEHİTLERİ:** 1-
KADİR GÜVEN (Kemal) 2- ERKAN DİLSİZ (General Cem) 3- DEVRİM ASLAN
GÜLER (Murat) **15 HAZİRAN 1998-ARDIC KÖYÜ ŞEHİTLERİ:** 1- DURSUN
ÇAKIR 2- ALP ASLAN 3- SONGÜL ERKUŞ **28 MART 2004 KİNZİR ŞEHİTLERİ:**
1- HİDİR DEMİR 2- HAYDAR BOYRAZ 3- ERHAN KÖKDEMİR **8 NİSAN 2007-**
BARGİNİ ŞEHİTLERİ: 1- GÜLENDER ÇAKMAK 2- ERGANİ ARSLAN 3-
YUNUS GÜNDOĞDU 4- SOLMAZ DEMİR

ONLAR TÜM HALKI
CEPHE SAFLARINDA BİRLEŞMEYE
SAVAŞMAYA ÇAĞIRIYORLAR!